

Adventes Vēstis

2015. gada maijs, #5 (231)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
TEHNOLOĢIJAS
UN BĒRNI

ADVENTISTS
KANDIDĒ UZ
ASV PREZIDEN-
TA POSTENI

AKTUĀLI:
KO TVĪTOTU
JĒZUS?

LATVIJAS
ADVENTISTU
KOMPONISTI
KOPIĢĀ
KONCERTĀ

INTERVIJA
AR LIDIJU
NEIKURI

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	5
Aktuāli	6
Tēma	8
Intervija	10
Vārds mācītājam	16
Notikums	18
Bērniem	20
Lasītāju vēstules	22

Izvēlies drošu pamatu!

„Ikviens, kas pie Manis nāk un Manus vārdus dzird un dara, – Es jums rādīšu, kam viņš līdzināms. Tas ir līdzināms cilvēkam, kas, ēku celdams, dziļi raka un pamatu lika uz klints. Kad nu plūdi nāca, tad ūdeņi lauzās uz ēku, bet nespēja to kustināt, jo tā bija celta uz klints.” Lūkas 6:47,48.

Garīgajā dzīvē mums katram ir dota brīva izvēle, uz kāda pamata būvēt savu garīgo namu. Paklausot Jēzus padomam, mums tiek dota garantija, ka ārējie apstākļi to nesagraus. Cik ļoti gribētos, lai šādas garantijas būtu arī laicīgajā dzīvē, taču kārtējā zemeštrīce, kas šoreiz skāra Nepālu, apliecina mūsu izvēles zināmu ierobežotību. Šādos apstākļos mums nereti atlikt tikai izvēle steigties palīgā. Un pateicība Dievam, ka adventistu draudžu locekļi arī šajā reizē bija atsaucīgi savos ziedojumos cietušajiem. Kaut arī Latviju šāda rakstura nelaimes ir skārušas mazāk, citās jomās mēs esam tikpat viegli ievainojami, kā daudzu citu valstu iedzīvotāji. Modernais dzīves stils un ritms ir atstājis jūtamu iespaidu uz mūsu savstarpējām attiecībām. Cilvēce ir tikusi pie jauniem „vecākiem” – mātes-televīzijas un tēva-interneta. Šo jauno „vecāku” iespaids uz cilvēku savstarpējām attiecībām ir jau pielīdzināms zemeštrīcei. Mēs nevaram to pilnībā novērst, bet mēs varam viens otram steigties palīgā ar pārdomātiem un vērtīgiem padomiem.

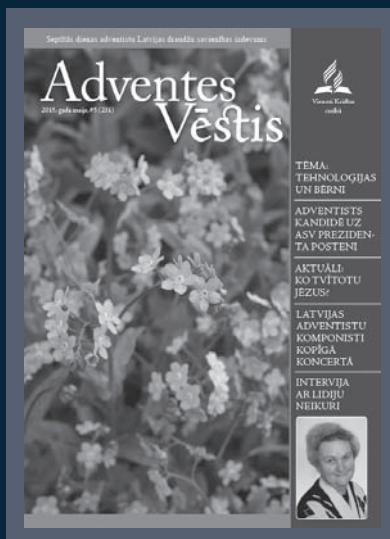
Tāpēc, mīļo lasītāj, mēs ļoti ceram, ka šajā izdevumā iekļautais materiāls gan tev, gan taviem draugiem palīdzēs stiprināt savu garīgo celtni tajās attiecību jomās, kurās jau daudziem ir nācies piedzīvot neveiksmi vai pat satricinājumu. Dievam vienmēr ir kāds risinājums!

*Juris Karčevskis,
Komunikāciju nodaļa*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Tikai lūdzot

Gatavojoties Ģenerālkonferences sesijai, kas sāksies 2. jūlijā Sanantonio Teksasā, mēs kopā ar mūsu ticības brāļiem un māsām visā pasaulē turpinām 100 dienu lūgšanu maratonu. Iedvesmojošie pārdomu temati un aktuālās aizlūgšanu vajadzības mūs vieno sadraudzībā, stiprina ticībā un iedvesmo nodoties Kristus aicinājumam būt Viņa pārstāvjiem un Viņa misijas īstenotājiem. Draudzēs, mājas grupās un telekonferencēs, vienatnē vai ģimenes lokā pl.7:00 no rīta un 7:00 vakarā augšup paceļas dedzīgas lūgšanas par garīgu atmodu un Svētā Gara izliešanos noslēdzošajam darba posmam. Tikai Dieva Gars var mūs atmodināt un pārliecināt uzticēties Bībeles apsoltījumiem par Kristus neierobežoto varu, prātam neaptveramo mīlestību, drīzo atgriešanos.

“Kad draudze atmodīsies, lai izprastu šajā pasaulē darāmo darbu, tās locekļi izjutīs dziļas dvēseles sāpes par tiem, kas nepazīst Dievu. Ja vien Dieva vēstneši ar Viņu sadarbosies, tad Kungs īpašā veidā būs ar tiem, kā Viņš bija ar saviem mācekļiem senatnē. Dievs gaida, lai tiem, kuri vēlas strādāt ar pašreizējā un upurus nesošu nodošanas, piešķirtu vislielāko misijas Garu, kādu pasaule jebkad pazinusi. Kad Kunga ļaudis saņems šo Garu, tad no viņiem plūds spēks.” (Izmeklētas vēstis 1-85)

Arī man pašam diezgan bieži ir bijusi pārliecība: ja mūsu rīcībā būtu vairāk finanšu iespēju vai arī vairāk labi izglītotu un sagatavotu darbinieku, vai savs, draudzei piederošs, TV kanāls ar lieliskām programmām, tad nu gan mūsu kalpošanai būtu daudz iespaidīgāki rezultāti... Tomēr taisnība droši vien būs Psalmu grāmatas autoram:

“Vieniem viņu spēks ir kara rati, citiem zirgi, bet mēs esam stipri ar Tā Kunga, mūsu Dieva, Vārdu.” (Ps 20)

Tā nu sanāk, ka mūsu pašu spēks, mūsu zināšanas, nauda un pieredze ir gandrīz vai “nekas”, salīdzinājumā ar Dieva spēku, Viņa gudrību, bagātību un Svētā Gara vadību. Atsaucoties Kristus aicinājumam kalpot kā Viņa pārstāvjiem, droši vien pirmā lieta, kas mums nepieciešama, būs pašreizējā nodošanās jeb atteikšanās no “sevis”. Ko tas īsti nozīmē un kā mēs to varam praktiski realizēt?

„Neviens nespēj atteikties no sevis, mēs varam vienīgi lūgt, lai Kristus paveic šo darbu. Šī atteikšanās no sevis neattiecas tikai uz mūsu kristīgās dzīves sākumu. Katrā solī ceļā uz Debesīm tā ir jāatjauno. Tāpēc ir nepieciešama sirds, kas pastāvīgi tiecas pēc Dieva, patiesības un dziļas grēku nožēlas un pazemības Viņa priekšā.” (Kristus līdztības, 160)

Vecās Derības pravieši norāda uz Dieva dotu atrisinājumu šai problēmai, to raksturojot kā sirds nomaiņu, kā jaunu Garu, kas vairs nekarā ar Dievu un cilvēkiem, bet ir gatavs pieņemt Dieva gribu kā savējo un no sirds priecājas par Dieva noteikto kārtību un ir gatavs labprātīgi tai paklausīt.

“Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu; Es izņemšu no jūsu krūtīm akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi. Es jums došu Savu Garu un jūs vadīšu, ka jūs staigāsiet Manos likumos un sargāsiet un pildīsiet Manas tiesas.” (Ecehiēla 36:26-27)

Dievs pats parūpējas par neatrisināmās problēmas vislabāko atrisinājumu! Patiešām, kas cilvēkam nav iespējams, tas Dievam ir iespējams!

Turpināsim lūgt, aizlūgt, pielūgt un neaizmirsīsim pateikties Dievam par visu! Lūgsim par Svētā Gara vadītu atmodu, patiesu misijas garu un dziļu personīgu nodošanos!

Gaidāmie pasākumi

24. maijs

Vislatvijas adventistu draudžu jauniešu vadītāju sanāksme Baznīcas ielā 12a, Korintas zālē. Programmā: sadraudzība, saliedēšanās, pārrunas, kopīgā dziedāšana, iedrošinājums kalpošanai.

6. jūnijs

Bērnu un pusaudžu festivāls "Varavīksne" pl. 14:00 Cēsu adventistu dievnamā.

20. jūnijā

Bērnu un pusaudžu festivāls "Varavīksne" pl. 14:00 Talsu adventistu dievnamā.

Rīta manna jeb 100 dienas

Gandrīz jau 50 dienas mēs jūtamies kā Izraēļa bērni, kas katru rītu pamodās no klusās mannas svētības, un diena sākas. Ērgļu un Madonas draudzes locekļi dzīvo patālu viens no otra, bet 100 lūgšanu dienās gribējām katru dienu lūgt kopā. Nepietika, ka norunājām pl. 7:00 no rīta, katrs savā vietā...

Atrisinājums nāca – telekonference! Jā! Saslēdzamies agri, pl. 6:25 visi, kam iespējams, ar mobilajiem kopā un tad... Pateicība Dievam, ka mums ir māsa Baiba Bērziņa, kas katru rītu no angļu valodas tulko „ēterā” no Ģenerālkonferences atsūtīto dienas tēmu ar liecību un rakstu vietu (kuru cenšamies iegaumēt no galvas). Esam priecīgi saviļņoti par šīm īsajām, atklātajām un svaigajām liecībām.

Pēc tam mācītājs Agris Bērziņš aicina katru līdzdalīt, par ko varam pateikties, kādi ir lūgumi, kādi aizlūgumi. Šo dienu laikā Dievam ir izteikti 95 lūgumi, ir atbildētas jau 34 lūgšanas, par ko Viņam pateicamies. Judīte visu pierēģistrē. Telekonferencē var saslēgties, ievadot Nr. 67777001, atbildētājs prasa ievadīt kodu – tas ir jānorunā pašiem, kādu vēlaties – 4 ciparu skaitli (mums Ērgļos ir 6487). Ievadiet kodu un jau dzirdat savus brāļus un māsas.

Tā ir kā Debesu rasa, rīta manna, kuru baudījuši, stiprināti izejam dienas gaitās. Un tikai pusstunda, bet kāda kopības sajūta, kāda drošība, ka „pie mums ir vairāk nekā pie viņiem”...

Ērgļu draudze, Maija Žube

„Veselīga laulība – veselīgai ģimenei!”

Ar prieku paziņoju, ka esam vienojušies par šādu tēmu Pāru dienām 2016. Īstenībā tas ir organizatoru vismērķis jau desmit gadus, lai veicinātu savstarpēji visu veidu veselīgas attiecības starp vīru un sievu, kas audzina bērnus, atbalsta citas ģimenes un dzīvo ikdienas dzīvi sabiedrībā.

Maija pirmajās dienās 25 pāri kopā svinēja Radītāja izveidotu institūciju – laulību, liecināja par Dieva svētībām savā dzīvē, daudznozīmīgi un dāsni dalījās ar saviem Dieva dotajiem un izkoptajiem talantiem tēlotāja un vizuālajā mākslā, mūzikā, režijā, Svēto Rakstu izpratnē un pasniegšanā, sportā un vēl daudz un dažādos veidos un prasmēs.

Pāru dienu noslēgumā bija daudz liecību par to, ka enerģijas kausi ir piepildīti, ka daudz pārdomu par to, kā vienkāršot savu dzīvi, lai nepārgurtu no ikdienas atbildībām un pienākumiem, lai nenodarītu pāri saviem mīļajiem, veltot laiku pārsvarā darbam un ikdienas rūpēm.

Jēzus pamācīja Martu, ka viņas vienīgā cerība pilnvērtīgai dzīvei ir paņemt krēslu, apsēsties un atslēgties no sava biznesa, un sākt sarunu ar Vienīgo, kas var mierināt sirdi un atjaunot garu.

Vairāki kristīgi autori pēdējos gados pievērsās šai tēmai, kas kļuvusi par vēlamu: kā piepildīt savu enerģijas kausu, lai neviens neciestu, lai paveiktu visu, kas paveicams? Vai vispār iespējams vienkāršot dzīvi? Kā vislabāk to izdarīt?

Šī gada Pāru dienās bija laiks pārdomām gan diviem kopā, gan kopā ar citiem pāriem, jo tāpēc jau tās saucam par „Pāru dienām „Uz brīdi divatā!””:

- dzīvot rokrokā ar Dievu, pilnveidojot savu garīgo dzīvi;
- veltīt un regulāri iedalīt pilnvērtīgu laiku savai laulībai un attiecībām ģimenē;
- lai ikdienas darbs dod apmierinājumu un finansiālu ieguvumu;
- ieplānot periodiski visu veidu atjaunošanos gan personīgi, gan kopā kā laulātajiem;

mērķi visu veidu ģimenēm kvalitatīvi pavadīt laiku kādā no Latvijas skaistākajām vietām. 2015. gadā rallijā Cēsu apkārtnē piedalījās ap 120 cilvēku no Latvijas, Lielbritānijas un Vācijas, vairāk nekā 25 ekipāžas. Šajā gadā ģimeņu rallija dalībnieki 28. jūnijā dosies pa Zemgales reģionu. Detalizētu informāciju varat iegūt un pieprasīt līdz 18. jūnijam e-pastā: vertibu.tilts@gmail.com.

Svētīgu vasaru visām ģimenēm, lai izdodas lieliski izmantot šo brīnišķīgo gadalaiku veselīgai savu enerģijas kausu piepildīšanai!

Valda Reķe

Tragēdija Nepālā

25. aprīļa sabata rītā, kad Nepālā visi kristieši bija pulcējušies dievnamos, notika 7,8 balles stiprā zemestrīce, kas paņēma daudzus tūkstošus dzīvības. Nepāla ir viena no tām valstīm, kur adventistiem kopā ar citiem kristiešiem ir viena pielūgsmes diena. Tur sabats ir brīvdiena, savukārt svētdiena ir darbadiena. Tādēļ visās baznīcās dievkalpojumi notiek sestdienās.

Ir zināms, ka vairāki dievnami sabruka un lūdzēji tajos gāja bojā. Tomēr pagaidām nav ziņu, ka dzīvību būtu zaudējis kāds adventists. Vismaz četri adventistu dievnami ir daļēji sabrukuši, taču ne pilnībā.

Adventisti Nepālā stāsta par izmisumu un sāpēm, kas pārņēmušas valsti. Tādēļ vietējie kristieši iesaistījušies, lai iespēju robežās palīdzētu tiem, kam ir visgrūtāk. Adventistu palīdzības organizācija ADRA ir mobilizējusi savus spēkus. Adventistu draudzes visā pasaulē vāc ziedojumus, lai palīdzētu Nepālas iedzīvotājiem.

Adventistu slimnīca Banepā, kas atrodas tikai 15 kilometrus no Nepālas galvaspilsētas, zemestrīces laikā ir palikusi neskarta. Ieplaisājis tikai vienas ēkas stūris. Uzreiz pēc zemestrīces 150-vietīgā slimnīca tika pārpildīta ar cietušajiem, kuriem mediķi joprojām palīdz, cik vien iespējams.

Adventistu medijus sasniegušas arī ziņas par adventistu alpīnistu Ernesto Oliveru Mirandu no Čīles, kurš kopā ar kalnā kāpēju komandu zemestrīces brīdī bija ceļā uz Everestu. Kā zināms, šajā alpīnistu iecienītajā vietā daudzi gāja bojā sniega lavīnu dēļ. Ernesto ir viens no tiem, kurš palika dzīvs. Viņa komanda bija vairāk nekā 5 kilometru augstumā, kad sākās zemestrīce un sekojošās sniega lavīnas. Ernesto grupai nāvējošā lavīna pagāja garām apmēram 50 metru attālumā.

„Tajā brīdī es lūdzu Dievam, lai viņš ļauj vēlreiz man apskaut ģimeni. Es atcerējos 91. Psalmu...” viņš vēlāk stāstīja radio intervijā Čīlē. „Tajā brīdī es

pieķēros šim apsolījumam.”

Ernesto Dienvidamerikas ziņu aģentūrai arī pastāstīja, cik briesmīgs bijis skats pēc zemestrīces. „Mēs palīdzējām glābt ievainotos un apsegt mirušos. Tās bija ļoti bēdīgas dienas.”

Adventists grib būt ASV prezidents

Adventistu visā pasaulē, tajā skaitā arī Latvijā, ir iedvesmojis adventistu ārsta Bena Kārsona dzīvesstāsts. Viņa sarakstītā autobiogrāfija ir tulkota latviski. Būdams melnādainais puika, kurš auga nelabvēlīgos apstākļos, viņš kļuvis par ievērojamu ārstu.

Maija sākumā Bens Kārsons paziņoja, ka izvirza savu kandidatūru cīņai par ASV prezidenta amatu. Kā zināms, tuvojas beigām Baraka Obama prezidenta pilnvaras, un Savienotajās Valstīs ir iesākusies kārtējā cīņa par iespējam saimniekot Baltajā namā.

Adventistu baznīcai, kas sevi vienmēr ir pozicionējusi kā politiski neitrālu, šī ir interesanta notikumu attīstība. Lai arī citviet pasaulē adventisti ir bijuši saistīti ar politiku, līdz šim par ASV prezidenta krēslu neviens adventists nav cīnījies.

Bens Kārsons ir republikānis un pieteicis sevi kā republikāņu kandidāts. Ame-

rikā ir sava prezidenta vēlēšanu kārtība, kas paredz, ka cīņa starp vairākiem kandidātiem vispirms notiek partiju iekšienē. Un Benam Kārsonam būs stipri sāncenši. Jau tagad atskan skeptiskas balsis par viņa spējām pārspēt konkurentus.

Protams, ASV liela uzmanība ir pievērsta Kārsona politiskajām nostādnēm. Viņu uzskata par ļoti konservatīvu cilvēku, kura negatīvie izteikumi par homoseksuālistiem savulaik izraisīja tik lielu skandālu, ka Kārsonam nācās publiski atvainoties. Bens Kārsons savā politiskajā karjerā lielu uzvaru liek uz reliģisko aspektu un ticību Dievam.

Adventistu baznīca, reaģējot uz notikumu attīstību, ir izplatījusi oficiālu paziņojumu, norobežojoties no Kārsona politiskajām aktivitātēm. Lai arī viņš ir aktīvs draudzes loceklis, baznīcas Zie-

meļamerikas divīzija atgādina, ka baznīca vienmēr ir aizstāvējusi politisko neitralitāti. Baznīca atbalsta katra draudzes locekļa politisko brīvību, taču tā neiesaistīsies nedz ar atbalstu Kārsonam, nedz arī nostāsies pret viņu. Adventistu baznīca uzskata, ka valstij un baznīcai ir jābūt šķirtām, un kancelei ir jābūt brīvai no politiskās aģitācijas.

Vecāko mācītāju aicinājums

Daži no cienījamākajiem un zināmākajiem adventistu vadītājiem – senioriem ir vienojušies kopīgā aicinājumā gaidāmās Ģenerālkonferences sesijas delegātiem ar lūgumu balsot par tiesībām turpmāk katrai divīzijai pašai izlemt, vai ordinēt viņu teritorijā mācītāju amatā sievietes.

Kā zināms, jau pavisam drīz, jūlijā, notiks Ģenerālkonferences sesija, kur viens no strīdīgākajiem jautājumiem būs par sieviešu ordināciju. Balsošanai tiks piedāvāti trīs varianti, no kuriem viens paredz atļaut sieviešu ordināciju, otrs neatļaut, bet trešais dot tiesības katrai divīzijai pašai izlemt, kā rīkoties attiecīgajā pasaules reģionā.

„Mana lūgšana ir, lai mēs sacītu „jā” (trešajam variantam),” tā savā paziņojumā saka Jans Polsens, kurš bija Adventistu baznīcas vadītājs iepriekšējos gados un atstāja šo amatu 2010. gadā. „Ja mēs to nedarīsim, tad gan vēsture, gan arī Kungs, es baidos, mūs par to tiesās...”

„Mums ir skaidri pierādījumi tam, ka Dievs ir vadījis savu draudzi ordinēt sievietes kalpošanai tajās vietās, kur tas ir bijis nepieciešams,” tā savukārt raksta Eindžels Rodrigezs, viens no cienījamākajiem adventistu teologiem. Viņš gandrīz 30 gadus ir darbojies Bībeles izpētes institūtā, lielākoties kā šī institūta direktors.

Aicinājumam pievienojies arī bijušais Ziemeļamerikas divīzijas prezidents Čārlzs Bredfordss, kurš savulaik kļuva par pirmo melnādaino amerikāni šajā amatā. Arī Alehandro Buijons, kurš latviešu lasītājiem ir pazīstams ar grāmatu „Laika zīmes”. Viņš ir populārs mācītājs Latīņamerikā. Tāpat aicinājumam pievienojies bijušais Ģenerālkonferences viceprezidents Kalvins Roks, kurš šajā amatā kalpoja 17 gadus. Un arī Viljams Džonsons, kurš 25 gadus vadīja žurnālu „Adventist Review”. Kā viņš raksta izplatītajā paziņojumā: „Man ir stingra pārliecība: mums ir jāiesaista sievietes visos veidos un visos līmeņos.”

Ko tvītotu JĒZUS?

Sociālie mediji nav untums. Tas jums ir jāzina.

Kristīgajai baznīcai vienmēr izaicinājums ir bijusi tās valoda – sākot ar mesu latīniski līdz pat nebeidzamajai cīņai runāt jaunākās paaudzes valodā. To labi atklājusi publikācija, kurā aprakstīts redzētais vienā no ASV štatiem. Reportieris to uzrakstījis šādi:

„Pie kāpnēm vilciena stacijā pilsētiņas centrā viens plakāts stāv mazliet nostāk no citiem plakātiem. Tajā attēlota jauna sieviete, kas rokās tur mobilo telefonu un lūkojas uz debesīm. Turpat rakstīts: „Vai tu nesen aizsūtīji tvītu Jēzum?”

Kamēr baznīcu vadītāji kautrējas saukt to par mārketinga stratēģiju, to vismaz var dēvēt par mēģinājumu uzrunāt paaudzi, kas lieto sociālos medijus. Šāda veida reliģisko organizāciju reklāma kļūst arvien izplatītāka ne tikai Spokanas pilsētiņā, bet visā valstī.” (The Spokesman-Review, Sept. 18, 2014)

Lai arī tas ir apsveicami, ka reliģiskās organizācijas atzīst sociālo mediju eksistenci, paliek jautājums, kāpēc viņi izmanto plakātus, lai uzrunātu cilvēkus tvīterī? (Tiem, kas nezina – tvīteris ir viens no populārākajiem sociālajiem tīkliem internetā- red.piez.)

Baznīcas un tehnoloģiju spēlei parasti trūkst ritma un koordinācijas, un tās bieži min viena otru uz kājām. Tas ir nepatīkami, kad svētrunas vidū pēkšņi apklust mikrofons, dziedātājam dziesmas vidū nodziest monitors, kad dziesmu vārdi negaidīti pazūd pirmās kopējās dziesmas laikā, vai arī draudzes mājas

lapa uzkaras.

Daļa no problēmas ir valodas barjera, kas šķir tos, kas dzimuši pēc 1970.gada (kurus sauc par digitālo paaudzi), no tiem, kas dzimuši pirms tam, bet ir gatavi pielāgoties tehnoloģijām (digitālie kolonisti), un tiem, kas sajūsminās tad, kad beidzot iemācās nosūtīt elektronisko vēstuli ...īstajam adresātam (digitālie imigranti). Šai būtiskajai atšķirībai nav obligāti jādalās paaudzēs. Galu galā prezidenti, pāvests un premjerministri visi tvīto.

Imigrantiem var būt bail no tehnoloģijām, un viņiem vajag vairāk laika, lai saprastu, kā tās darbojas. Pirmajā reizē, kad es runāju ar savu brāli caur MSN Messenger, mana mamma bija izbrīnīta, kā tas vispār ir iespējams. Es toreiz smējos, sakot, ka viņa dvēseli ir sagūstījusi mašīna, un es cenšos viņu izpestīt no tās. Bet viņa nesmējās.

Kamēr digitālā paaudze pārcilā milzīgu datu apjomu, tie, kas nespēj turēt līdzi, bieži vien tehnoloģiju izmantošanu padara par morālas dabas jautājumu. Es pazīstu daudzus, kas lepojas ar to, ka viņiem nav elektroniskās adreses. Viņiem tas šķiet cēli, bet viņu spēja būt efektīviem Jēzus lieciniekiem digitālajā laikmetā ir apšaubāma.

Kopsavilkums: digitālie mediji nav untums. Internets nosvinējis jau 45 gadu jubileju, www lapām ir 25 gadi, feisbukam palika 11, bet tvīteris pastāv 9 gadus. Daudzi cilvēki tik ilgi nedzīvo vienā mājvietā, nelieto vienu un to pašu

mašīnu vai paklāju mājās. Bet cilvēki, kas izmanto minētās tehnoloģijas, ir skaitāmi simtiem miljonus.

Lai gan es atzīstu personīgās satikšanās pārākumu, es arī secinu, ka atteikšanās izmantot tehnoloģijas mazina cilvēku iespējas ietekmēt citus un veidot draudzīgus kontaktus. Un tas var traucēt tiem, kas ir jums apkārt. Galu galā mediji (vienalga, vai tās būtu karikatūras, filmas, literatūra vai Instagram foto) ir valoda. Ar gandrīz miljards feisbuka lietotājiem šai valodai ir jābūt acīmredzami nepieciešamai.

Sludināšana

Jautājums, vai Jēzus lietotu sociālos medijus, ir viltīgs. Reizēm viņš pavēlēja cilvēkiem „neveikt nekādus ierakstus” (Marka 7:36). Cilvēki parasti ignorēja šo pavēli, un Jēzus sacītais pievilināja sekotāju pulsus (skat. Mt. 4:24; Marka 1:45; Lk 7:17). Vai viņš zināja, ka cilvēki vienalga neklusēs? Un kad Viņš izsūtīja 72 mācekļus (Lk. 10:1), vai to var salīdzināt ar masu e-pastu izsūtīšanu?

Jēzus sāka savu kalpošanu ar nelielu 12 vīru grupu, lai uzrunātu specifisku mērķauditoriju. Pēc augšāmcelšanās Jēzus aicināja mūs līdzdalīt Viņa vēsti visai pasaulei, padarot mūs par Viņa sociālajiem medijiem. Tas nozīmē uzrunāt cilvēkus viņu valodā vietās, kur viņi pavadā visvairāk laika. To Jēzus meistarīgi prata.

Jēzus lietotā valoda bija bagāta ar lauksaimnieciskām līdzībām, ilustrēta ar

aktuālo politisko situāciju, reliģiskiem simboliem, populāriem izteicieniem, stāstiem, pārspīlējumiem un tamlīdzīgi. Viņš devās uz kāzu svinībām, saviesīgiem pasākumiem, templi un dārziem, pakalniem un mājām, pat pats sarūpēja zivju vakariņas. Man ir grūti noticēt, ka kristieši ar misijas garu varētu ignorēt sociālos medijus kā veidu, kā uzturēt sarunas, pazīšanos un savstarpējus kontaktus.

Kā mēs varam iekļauties sociālajos medijos, neatraujoties arī no reālām attiecībām, lai laiks pie vakariņu galda nepaietu, drudzaini klabinot pa telefona klaviatūru, vai arī mūsu uzmanību nepārpludinātu nebeidzamās konspirācijas teorijas, politiskie komentāri, veselības saglabāšanas padomi vai vienkārši bērnu bildes internetā?

Iekļaujiet savas vērtības savā medijā!

Katram no mums ir vērtības, vai nu mēs tās definējam vai nē. Ātrs ieskats, kam jūs tērējat savu laiku un naudu, ļaus jums ieraudzīt savas vērtības (labākas vai sliktākas). Reiz jūs tās apzināties vai arī esat apņēmušies noteikt, kādas vērtības būs jūsu dzīvē, uzdodiet sev jautājumu, kā dažādi mediji var vairojot šīs vērtības.

Piemēram, sociālajiem medijiem vajag palīdzēt veidot attiecības nevis tām traucēt. Ja laiks, kas pavadīts tiešsaistē, atrauj jūs no reālām sarunām, no spējas uz klausīt citus, ievēkot jūs nepārtrauktās tiešsaistes debatēs, vai pamudina jūs darīt kaut ko nepiedienīgu, lai piesaistītu vairāk sekotāju, tad jums ir jākāpjas atpakaļ.

Lai arī sentēviem nebija īpašu padomu, kā lietot sociālos medijus, viņi ir piedāvājuši mūžīgas patiesības, kas var vadīt mūs arī šajā laikā. Tādi Bībeles teksti kā Sakāmvārdi 20:19; 16:28; 12:17 un Efez. 4:29 iedrošina mūs apslāpēt tenkošanas tieksmi un runāt tā, lai celtu citus. Neļaujieties tiešsaistes indīgumam, bet vairojiet labestības un laipnības garu.

Robežas, kādas jūs nospraudīsiet, un iemesli, kas jūs mudina izmantot dažādas aplikācijas, lai izveidotu savu platformu, var būt dažādi, tomēr daži ieteikumi var palīdzēt stimulēt jūsu draudzēs radošumu. Un jūsējo arī.

Tviteris

Tviteris ierobežo jūsu spēju izteikties 140 rakstu zīmēs.

Tas nozīmē, ka jums būs jālieto koncentrēta valoda. Jēzus augstu vērtēja vārdu ekonomiju, īpaši lūgšanās (Mt. 6:7). Draudžu komunikācijas cilvēki darītu labi, ja izlietotu nedaudz laika tvītošanai, atrodot labāko veidu, kā atklāt sevi. Jūs atklāsiet, ka daudzi jūsu mīļākie Bībeles teksti ir tvīta lielumā.

Tviteris ir arī iespēja dalīties ar saturu. Ja jums ir kaut kas no tā, ko cilvēki meklē, viņi kļūs par jūsu sekotājiem. Tvīti arī rosina veidot dialogus – esiet gatavi atbildēt citiem, ne tikai rakstīt pašī.

Instagram

Tiem, kas ar foto ir uz „jūs”, Instagram piedāvā iebūvētus filtrus, kas ļauj ar jūsu tele-

fonu uzņemtajām bildēm konkurēt ar Anselu Adamu (slavenu fotogrāfu- red. piez.). Cilvēki var novērtēt jūsu bildes un pierakstīt klāt savus komentārus. Kā jūsu draudze var pastāstīt par saviem pasākumiem? Kādas bildes ievietot tā, lai izprovocētu teoloģiskus dialogus?

Kristiešu draudzes savulaik veidoja vitrāžas, lai palīdzētu analfabētiem saprast Rakstu stāstus. Ja nu Instagram ir šādas modernās vitrāžas? Kādus stāstus mēs varam pastāstīt ar savām bildēm?

Facebook

Ja valdība gribētu noslēpt kādu informāciju no cilvēkiem, viņi to ievietotu

draudžu biļetenos. Visi vadītāji žēlojas, ka cilvēki nelasa draudžu biļetenus. Bet feisbuku ļauj jums izveidot draudzes kontu, pievienot draudzes locekļus un bombardēt viņus ar svarīgiem paziņojumiem, neatliekamām aicinājumiem aizlūgt un pēdējā brīža ziņojumiem. Tā vietā, lai apzvanītu katru draudzes locekli un pastāstītu, ka sniegs ir aizputinājis dievnamu, ātrs ziņojums feisbukā ļautu visiem to uzzināt vienlaikus.

Kā mācītājs esmu atklājis, ka feisbuku ir arī noderīgs, lai informētu par galvenajiem notikumiem draudzē. Neviena sistēma nav pilnīga, taču feisbuku man ļauj uzzināt jaunumus par piedzimušajiem un nomirušajiem, cilvēku pārcelšanos, precībām, kā arī uzzināt, par ko uztraucas mani draudzes locekļi. Bieži vien šis sveiciens vai neliela iedrošinājumu vēstulīte ļauj draudzes locekļiem zināt, ka viņi ir pamanīti un mīlēti. Tas ļauj daudzkārt pavairot manu ļoti ierobežoto iespēju fiziski satikties un palīdz

būt ar cilvēkiem, kad es nevaru reāli pie viņiem aizbraukt.

Vine

Šeit var ievietot ļoti īsus video, kurus cilvēki veido kā nelielas parodijas, līdzības vai

sociālos komentārus. Ko jauniešu grupa varētu darīt, ja viņiem uzdotu izveidot nelielas līdzības, izmantojot šo mediju? Kā īsas intervijas var lietot kā svētrunas? Jautājiet provokatīvus jautājumus, ievietojiet atbildes un lūkojiet, cik daudz citu cilvēku pieņems šos izaicinājumus.

You Version Bible

Šī aplikācija ļauj ne tikai piekļūt visiem Bībeles angļu valodas

tulkojumiem par velti; tā arī ļauj sludinātājiem ievietot svētrunu piezīmes un konspektus, lai draudzes locekļi var tos ielādēt dievkalpojuma laikā.

Izmantojiet iespējas!

Veidi, kā mēs varam lietot sociālos medijus, ir bezgalīgi, un var atņemt mums daudz laika, ja mēs nenospraudīsim robežas. Tomēr, pareizi tos lietojot, draudzes tikai iegūs no tā, ka būs vairāk dievkalpojuma dalībnieku (ieskaitot dialogus tviterī svētrunas laikā), pastāvīga atgriezeniskā saite un atsauksmes par dievkalpojumā un dažādos pasākumos piedzīvoto, ne-draudzes locekļu uzrunāšana, pieeja jaunām grāmatām, citātiem vai receptēm (ja draudze lieto Pinterest – vēl vienu sociālo mediju), un pat iespējas papildināt draudzes kasi, izmantojot crowdsourcing tehniku (meklējiet Google par to).

Līdzīgi kā salda ēdiens vai garšvielas, sociālie mediji var tikt lietoti kā noderīgi instrumenti un arī bagātināt dzīves kvalitāti. Dzīvojot ar tik bagātīgu informāciju, mums ir arvien lielāka pieeja rakstiem, tvītiem, grāmatām un blogiem, kas palīdz mūsu dzīves ceļā. Draudzes var iegūt arī tad, ja digitālā paaudze rīko apmācību seminārus, palīdzot digitālajiem kolonistiem vai imigrantiem pielāgoties pasaulei, kurai, šķiet, viņi netiek līdzī. Visbeidzot, vienalga, vai jūs tvītojat, lietojat feisbuku, Pin vai YouTube, dariet to visu Dievam par godu!

Sets Pīrss,

mācītājs Vašingtonā. Publicēts š.g. maijā žurnālā „Adventist Review”

Mārīte Lipska,
Bērnu un Sieviešu
kalpošanas nodaļa

TEHNOLOĢIJAS UN BĒRNI

Modernās informācijas tehnoloģijas mūsu dzīvē ienāk arvien vairāk, un arvien agrāk bērni iemācās ar tām rīkoties, turklāt vēl labāk nekā paši vecāki. Internetu katru dienu Latvijā lieto apmēram 75 % bērnu un jauniešu, bet ap 25 % to lieto vismaz reizi nedēļā. Rodas jautājums, vai ir labi, ka bērni un pusaudži tik daudz laika pavada pie tehnoloģijām?

Daudziem bērniem, sākot skolas gaitas, ir savs viedtālrunis, tāpat ļoti daudziem ir savs planšetdators un pat klēpjators. Ja bērnam jautātu, ko viņš gribētu, lai viņam uzdāvina dzimšanas dienā, tad, iespējams, ka, pirmais, ko viņš izvēlētos, būs kāds no šiem tehnoloģijas veidiem.

2010. gadā ir veikts pētījums ASV (*Kaiser Foundation*) un secināts, ka ASV sākumskolas vecuma bērni vidēji dienā pavada 7,5 stundas pie tehnoloģijām, 75% bērniem televizori ir viņu guļamistabās un 50% ģimenēs ir ieslēgts televizors visu dienu. Kā ir Latvijā? Domāju, ka daudz mēs neatpaliekam no ASV un situācija ir līdzīga. Piemēram, interneta izmantošana ir kļuvusi ikdienišķa lieta, to katru dienu Latvijā lieto apmēram 75 % bērnu un jauniešu, bet ap 25 % to lieto vismaz reizi nedēļā.

Tāpēc rodas jautājums, vai ir labi, ka bērni un pusaudži tik daudz laika pavada pie tehnoloģijām? No vienas puses, mēs saprotam, ka nevaram mūsdienās

iztikt bez tehnoloģiju lietošanas, no otras puses, tehnoloģiju ietekmei ir arī negatīvas sekas. Manuprāt, vecāki, kuriem rūp savu bērnu normāla attīstība, aizvien biežāk aizdomājas par tehnoloģiju ietekmi un mēģina rast kādus risinājumus, lai bērns paņemtu no tām labo, bet tiktu pasargāts no kaitīgās ietekmes. Ja esam kristiešu ģimene, tad vēl jo vairāk domājam un meklējam, kāds ir Dieva prāts šajos jautājumos.

Mēģināsim apskatīt dažādus tehnoloģiju ietekmju aspektus un izšķirt, kas ir vajadzīgs vai nav vajadzīgs mūsu bērniem.

Atkarības risks

Paskatīsimies pieaugušie uz savu dzīves ikdienu. Aizvien vairāk rodas dažādas tehniskas ierīces ar iespēju lietot internetu. Un aizvien vairāk rodas kārdinājumi mēģināt nodarboties ar vairākām lietām vienlaikus. Lai cik skumji tas nebūtu, visbiežāk pirmais, ko cilvēki no rīta dara, nav mazgāšanās un rīta vingrošana, bet datora ieslēgšana. Neatņema-

ma brokastu sastāvdaļa bieži ir vēstuļu vai ziņu lasīšana sociālajos tīklos un ziņu portālu pārskats. Atnākot no darba, pirmais, ko atkal iedomājamies darīt, ieslēdzam datoru. Ļoti bieži atverot internetu, tu domā, ka pusstundas laikā apskatīsi visus jaunumus, bet atjēdzies pēc vairākām stundām joprojām klikšķinām uz saitēm. Tā nu sanāk, ka esam ar tehnoloģijām saistīti visu dienu, un tas kļūst kā apburtais aplis: dators, mobilais tālrunis, planšetdators, MP3 atskaņotājs un citi civilizācijas labumi. Ļoti bieži vien cilvēks pat nenojauš, ka ir nonācis interneta atkarības gūstā.

Kristīgā psiholoģe Lidija Neikurs stāsta: „Daudzi cilvēki ir aizrāvušies ar internetu tā, ka tas ir kļuvis par viņu reālo pasauli, pavadot interneta tīklā ļoti daudz stundu. Interneta atkarību var pielīdzināt ķīmiskajām atkarībām, tādām kā smēķēšana un narkomānija. Psihiatri to pielīdzina arī atkarībai no azartspēlēm. Pēc vairākiem pētījumiem, 10 % no visas pasaules interneta lietotājiem ir atkarīgi.

Pētnieki izdala 5 interneta atkarības veidus:

- Pārmērīga sērfošana internetā – ne-
mitīgi ceļojumi internetā, informācijas
meklēšana;
- virtuālās iepazīšanās – daudz paziņu
un draugu internetvidē;
- kiberseksuāla atkarība – pastiprināta
tieksme apmeklēt amorāla satura mājas
lapas;
- finansiālu vajadzību apmierināšana –
nevajadzīgu preču pirkšana internetā vai
pastāvīga piedalīšanās internetakcijās,
azartspēļu spēlēšana internetā;
- spēļu atkarība – pārmērīga aizraušanās
ar spēlēm internetā.

Kas liek miljoniem interneta lietotāju pavadīt laiku pie monitora nevis ar saviem tuviniekiem un draugiem? Ir daudz iemeslu, bet viens no galvenajiem iemesliem – personības anonimitāte internetā. Tas nozīmē, ka tu vari darīt gandrīz visu, neuztraucoties, ka tevi kāds

vecākus, tapa zināms, ka 27 % to dara regulāri; 22% atzina, ka 2-3 reizes nedēļā to sanāk darīt, ja ir situācija, kad jānovērs bērna uzmanība; 19% atzina, ka to dara reti; 15% vecāku atbildēja, ka nekad to nav darījuši. Tādejādi paši vecāki var kļūt par atkarības ierosinātājiem.

Ir svarīgi izprast cēloņus, kā interneta atkarība veidojas un kāpēc bērni nonāk līdz atkarībai.

Kā galvenos iemeslus varam minēt “Centra Dardedze” psihologu izdalītos cēloņus:

1. Vecāki paši ir datora un interneta atkarības veicinātāji, jo

- vai nu savas ērtības labad priecājas, ka bērns sēž pie datora: nav pašiem nogurušiem ar viņu jārūnājas, jānodarbojas,
- vai arī paši ar savu attieksmi veicina, ka bērns ikdienas dzīvē jūtas nesaprasts, nelaimīgs: neviena nav mājās; vecāki tikai sabar un pārmet par nesekmīgām atzīmēm, nevis pajautā, vai varbūt vaja-

ne mirkli. Mēs esam tā ar to saauguši, ka tas ir ar mums visur, pat bieži vien dievkalpojuma laikā nevaram justies brīvi un ik pa laikam skatāmies, vai nav kāds zvanījis vai atsūtījis īsziņu, lai steigtos tūlīt atbildēt. Cilvēku pieķeršanās mobilajiem telefoniem pāraug atkarībā. Daudzi speciālisti atzīmē, ka pārlietu liela aizraušanās ar mobilo telefonu lietošanu var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku saskarsmes spējas.

Jauns Bostonas universitātes Medicīnas skolas pētījums atklāj, ka mobilā telefona vai planšetdatora izmantošana, lai nomierinātu mazu bērnu, var traucēt viņam apgūt paškontroli. Pētījums arī dzan atklāj, ka pārāk intensīva mobilo ierīču lietošana mazā vecumā var radīt traucējumus bērna attīstībā un uzvedībā, raksta *TheGuardian.com*. Bostonas universitātes pētnieki norāda, ka televīzijas un video spēcīgā, kaitīgā ietekme uz maziem bērniem ir vispārzināma un tiek

Ja šīs ierīces kļūs par dominējošo metodi bērna nomierināšanā, vai viņi spēs attīstīt iekšējos pašregulācijas mehānismus?

nosodīs, tas ir – tu dzīvo tā, it kā tevi neviens nekontrolētu. Šis faktors pastiprina pilnīgas brīvības sajūtu un neierobežotību. Tas ir līdzīgi kā ar narkotikām: pie tām gribas atgriezties vēl un vēl, pat, ja apjaut to negatīvo ietekmi. Negatīvie interneta atkarības simptomi: mainās gulēšanas režīms un ierastās nodarbes, zūd interese par agrākām vēlmēm, kļūsti noslēgts un attiecībās vēss. Var minēt arī fiziskos trūkumus: stājas traucējumi, sāpes mugurā, redzes pasliktināšanās, pirksti kļūst nejūtīgi.”

Riska grupā – bērni un pusaudži

Ļoti bieži sākumā vecāki pat priecājas, cik kārtīgs un mierīgs ir viņu bērns, ne-
taisa nekādus nedarbus, jo mierīgi sēž pie datora, spēlējas. Un vecāki ir priecīgi, jo bieži vien dators, planšetdators, moblais tālrunis ir viņiem labākā bērnu “aukle”. Kādreiz tas bija tikai televizors. Uzdodiet, vecāki, sev jautājumu: vai izmantojat jaunās tehnoloģijas, lai uz kādu laiku nodarbinātu savu bērnu? Izrādās, ka ASV to dara vairāk nekā puse no aptaujātiem vecākiem – katru dienu dod spēlēties ar planšetēm, mobilajiem tālruniem vai iPadiem. Aptaujas veicējiem *CouponCodes4u* izjautājot 2430

dzīga palīdzība?

2. Bērns vienkārši iekrīt azartā: jaunas spēles, kurās gribas uzvarēt, jaunas iespējas... Un, ja reālajā dzīvē interesantu vilinājumu pietrūkst, tad meklēt asus pārdzīvojumus interneta vidē kļūst par pieradumu.

Visvienkāršākais kritērijs, lai atšķirtu, „vai mans bērns ir vai nav datora atkarīgs (vai interneta atkarīgs)”, ir – ja bērns, strādājot ar datoru, domā, ko tik viņš interesantu sadarbīs, kad beigs strādāt ar datoru, un patiešām viņa brīvais laiks ir aizpildīts arī ar citiem hobijiem vai patīkamām lietām – tad ar bērnu ir viss kārtībā, un par to, ka viņš pie datora pavada, kaut ko vērtīgu “ražojot”, nav pamata uztraukties. Taču, ja bērns, arī nestrādājot pie datora, visu laiku sapņo, ka tikai tad viņš jutīsies labi, kad tiks pie datora – tad var runāt par atkarību.

Atkarība no mobilajām ierīcēm un planšetdatora

Mūsdienās mēs saprotam, ka moblais telefons ir atvieglojis mūsu dzīvi un atļauj mums būt mobiliem un sazināties gandrīz jebkurā laikā un vietā. Tomēr liela daļa cilvēku šai ierīcei ir piešķīrusi pārlietu lielu nozīmi. Reizēm šķiet, ka mēs bez mobilā telefona nevaram iztikt

izprasta, bet tai pašā laikā sabiedrības attieksme pret mobilo ierīču lietošanu ir visnotaļ vienaldzīga. To apliecina mobilo ierīču lietošanas paradumi pirmsskolas vecuma bērnu vidū. Pētnieki brīdina, ka moblais telefons vai planšete, kas tiek lietoti, lai novērstu bērna uzmanību, var graut viņa sociāli emocionālo attīstību. “Ja šīs ierīces kļūs par dominējošo metodi bērna nomierināšanā, vai viņi spēs attīstīt iekšējos pašregulācijas mehānismus?” vaicā zinātnieki un norāda, ka interaktīva ekrāna lietošana vecumā līdz trim gadiem var traucēt attīstīties iemaņām, kas nepieciešamas matemātikas un zinātnes izprašanai. Pētnieki norāda, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, ka bērns līdz 30 mēnešu vecumam daudz straujāk un vairāk iemācās no tieša kontakta ar apkārtējiem nevis, piemēram, no televīzijas. Par interaktīvām mobilajām aplikācijām gan šādas informācijas nav, jo līdzšinējie pētījumi šajā jomā nav bijuši pietiekami plaši. Lai vai kā, Bostonas universitātes pētnieki ar pediatru Dženiju Radeskiju priekšgalā uzskata, ka viedtālruni un planšetes var traucēt iejūtības, kā arī problēmu risināšanas spēju attīstībā. Tāpat pētnieki norāda, ka skārienekrāna bakstīšana sliktāk nekā spēlēšanās ar

klučīšiem attīsta maza bērna motoriku (roku, pirkstu kustības un to saskaņotas darbības ar redzi). Tuvojoties vecumam, kad jau jāšāk domāt par skolas solu, gan jau varot pievērsties speciālām aplikācijām (ar mēru), kas palīdz apgūt alfabētu un iemācīties lasīt, un arī izglītojošām televīzijas pārraidēm.

Kalifornijas universitātē psihologi pētīja 11 līdz 12 gadus vecus bērnus 5 dienu laikā, veidojot divas dažādas grupas – puse no bērniem bija zinātnes un dabaszinību nometnes dalībnieki, kuriem bija liegta pieeja jebkādam elektroniskām ierīcēm, pārējiem bērniem šādu ierobežojumu nebija. Pētījuma sākumā un beigās bērniem tika rādīti attēli un videofragmenti, kuros attēloti cilvēki dažādos noskaņojumos, tādējādi pārbaudot bērnu spējas tos atpazīt. Pētījuma gaitā tika noskaidrots, ka bērniem, kuri pavadīja laiku bez elektroniskām ierīcēm, ļoti strauji uzlabojās spējas noteikt mīmiku un citas neverbālās emociju izpausmes, salīdzinot ar tiem bērniem, kuri joprojām izmantoja dažādas ierīces.

Patricija Grīnfilda (*Patricia Greenfield*), pētījuma autore un Kalifornijas universitātes profesore, pauž, ka lielākoties tiek meklēti ieguvumi, pielietojot digitālās tehnoloģijas mācību procesā, nepievēršot uzmanību trūkumiem. Samazināta jūtība uz emocionāliem kairinājumiem un grūtības izprast citu cilvēku emocijas ir daži no tiem.

Pētnieki norāda, ka ikdienā cilvēkiem būtu biežāk jātiekas aci pret aci, jo, lai arī plaši tiek izmantoti dažādi sociālie tīkli un citas digitālās komunikācijas metodes, arvien mazāk tiek attīstītas sa-skarsmes spējas.

Vēl kāds pētījums. Kādas Austrālijas zinātnieces akadēmiķes Diānas Džeimsas vadībā tika veikts pētījums par mobilā telefona ietekmi uz cilvēku. Pētījuma rezultātus publicējusi universitāte *Queensland University*. Atskaitē par pētījumā veikto izcelts, ka mobila telefons cilvēkam rada psiholoģisko atkarību, kas stipruma ziņā pārsniedz atkarību no smēķēšanas. Kā atzīmē Diāna Džeimsa, ja cilvēkam uz kādu laiku atņem mobilo telefonu, viņam paaugstinās nervozitāte, rodas satraukums un panika. Taču šīs pazīmes parādās tikai cilvēkiem, kas pastāvīgi lieto mobilo telefonu, tas ir, veic zvanus, ļoti bieži tos saņem un caur telefonu uztur attiecības ar cilvēkiem, regulāri ejot sociālās vietnēs. Tāpat Diāna Džeimsa uzskata, ka atkarība no mobilā telefona ir stiprāka par atkarību no datora, jo no datora ir iespējams aiziet, bet mobilo telefonu var ievietot kabatā. Tāpēc mums būtu īpaši jāpiegriež uzmanība, kā un cik daudz mūsu bērni lieto telefonu.

Televīzijas ietekme

Tā kā gandrīz katrā mājā ir arī televīzors, nedaudz atsevišķi arī aplūkosim

televīzijas ietekmes jomu. Par televīzijas ietekmi ir apkopoti vairāku zinātnieku viedokļi, un tos var sagrupēt vairākās grupās, dažas no tām:

1. TV ir stimulējoša funkcija – ekrāna agresija iemāca rīkoties vardarbīgi, stimulējot atdarināšanu.
 2. TV pilda pierašanas funkciju – regulāra TV skatīšanās noved pie “notrulināšanās”, jūtīguma samazināšanās, pierašanas
 3. TV popularizē nepareizu attiecību modeļus – katrā filmā ģimenē norisinās skandāli, šķiršanās vai nodevība.
- Ja runājam par bērniem, tad šī auditorija visvairāk ir orientēta uz multfilmu skatīšanos.

Žurnālā “Mans Mazais” varēja lasīt šādu informāciju par multfilmu ietekmi: “Ir daudz un dažādu pētījumu par multfilmu ietekmi uz bērniem. ASV zinātnieki pat ir atklājuši, ka multfilmās ir četras reizes vairāk vardarbības nekā filmās, ko skatās pieaugušie. Multfilmās vardarbība netiek sodīta, tiek rādīta kā bezsāpīga, varonīga un smieklīga. Pētnieki to sauc par „laimīgo vardarbību”. Vardarbība televīzijā uz bērniem atstāj negatīvas un nopietnas sekas, kas var būt gan īslaicīgas, gan ilglaicīgas.” Skatoties dažas it kā labās multfilmās, arī pamanu, ka tiek nemanāmi iepīti kādi slikti vārdi, un bieži vien kāds tiek izsmiets, pazemots. Amerikāņu klasisko multfilmu seriālu varoņi kaujas, lamājas, ķēmojas, dara viens otram slik-

Liene: Atzīšos, ka esam pieļāvuši daudzas kļūdas, neapzinoties, ko darām, bet tagad cīnāmies ar sekām. Cenšamies stāstīt un mācīt, bet diemžēl pašiem bieži sanāk lietot datoru un telefonu. Mums liekas, ka tas ir lietderīgi, bet arī bērnam liekas lietderīgi “laikot” *Instagram*.

Gan bērns, gan vecāki kļūst gražīgi, nervozi un apātiski pēc ilgstošas sēdēšanas pie datora. Ja mēs, pieaugušie, nerādām piemēru, ja paši neierobežojam tehnoloģiju lietošanu, tad veltīgi to stāstīt bērniem. Ļoti svarīgi laiku pa laikam brīdināt bērnus par bīstamībām, kas var rasties, kontaktējoties internetā ar svešām personām.

Rasa: Mūsu ģimenē aug 2 dēli. Vecākajam dēlam, otrklasniekam, ir lietošanā telefons, kas paredzēts tikai saziņai (bez interneta, bez spēlītēm). Mājās ir iespēja tikt pie planšetdatora, pirms tam to saskaņojot ar vecākiem. Tā kā skolnieks ir ļoti noslogots mācībās (jo mācās arī Mūzikas skolā), tad planšetdatoru izmanto ļoti reti (apmēram 1 līdz 2 reizes nedēļā). Atļaujam spēlēt spēles, taču visu kontrolējam, ko viņi spēlē un cik ilgi. Lejuplādēt spēles viņi var tikai caur tēta paroli, kuru zina tikai pats tētis. Tas

nozīmē – bez vecāku ziņas nekas nenotiek. Internetā bez vecāku ziņas bērni arī neiet.

Jana: Dažāda veida datori ir mūsu dzīves realitāte, un mēs bērnus no tiem izolēt nespēsim. Mūsu uzdevums – iemācīt ar tiem rīkoties droši un veselīgi. Vispirms jau būtu svarīgi bērnu izmantošanā nodotajām ierīcēm nodrošināt “vecāku kontroli”, lai viņus pasargātu no kaitīgām reklāmām un vietnēm. Jāsaka, ka esam dažādi eksperimentējuši, kā labāk sakārtot šos jautājumus. Šobrīd mūsu ģimenē ir šādi noteikumi:

1. Spēles un video, kur notiek nogalināšana, šķaidīšana, sišana, sekss un tamlīdzīgas darbības, ir kategoriski aizliegtas.
 2. Ir jāparāda uzcītība mācībās. Vispirms mājasdarbi, tikai pēc tam datori.
 3. Sabats ir brīvs ne tikai no darbiem, bet arī no ierīcēm. Tā ir diena sadraudzībai.
 4. Datoru laiks ikdienā beidzas pl. 20:00. Atlikušās vakara stundas pieder ģimenei.
- Svarīgi – noteikumi attiecas arī uz vecākiem. Svarīgi arī, lai noteikumi būtu bērniem izprotami un viņi tos uztvertu kā noderīgus un vajadzīgus.

tu. Bērns to uztver kā cilvēku saskarsmes modeļus. Varoņi krīt no augstuma, bet ar viņiem beigās viss ir kārtībā. Kas notiks, ja bērns izdomās pamēģināt ko līdzīgu?

Televīzijas sastāvdaļa ir arī reklāmas. Reklāmu piedāvājumus bērns uztver kā patiesību, kā pārraides sastāvdaļu un tic katram vārdam. Bērns atdarina reklāmas varoņu uzvedību – pārspīlētu mīmiku, demonstratīvu uzvedību, agresivitāti. Bērns var justies nelaimīgs, ja viņam nav kāda no reklamētiem skaistās dzīves atribūtiem.

Izrādās, ka bērna psihei vistraumējošākās ir šausmu un fantastikas filmas par biedējošu nākotni vai sižeti, kas saistīti ar šķiršanos, vientulību, zaudējumiem. Bērnā ir viegli izraisīt visiem piemītošās bailes no nāves un nezināmās nākotnes, bet bērns neprot ar tām tikt galā.

no televīzijas vispār, un jāsaka, ka neviens no ģimenes locekļiem šobrīd nav bēdīgs par šāda lēmuma pieņemšanu. Zinu vairākas kristiešu ģimenes, kas arī nonākušas pie šādas atziņas. Bet vietu ir ieņēmušas citas tehnoloģijas, no kurām mēs nespēsim pilnībā bērnus izolēt. Tad rodas jautājumi, kā audzināt bērnu šajā tehnoloģiju attīstības laikmetā. Pateicos par dažu vecāku pieredzi, kuri bija gatavi dalīties ar Adventes Vēstu lasītājiem (skat. izcēlumu 10. lpp.).

Ko darīt, ja ir interneta atkarība?

Kristīgās psiholoģes Lidijas Neikurs ieteikumi:

„Ja jūsu dēlam vai meitai ir izveidojusies interneta atkarība, tad ir jārikojas pēc iespējas ātrāk. Protams, vajadzības

vienu un to pašu: vakarā, kad vairs nav tik karsti, visa ģimene iziet pagalmā. Bērni – jaunākie un vecākie –, pieaugušie – vecāki, vecmāmiņas, vectētiņi – visi sarunājas viens ar otru, lasa avīzes, žurnālus, kaut ko apspriež. Gandrīz katrā mājā ir satelītantena. Ļoti daudz televīzijas kanālu ir pieejami šiem cilvēkiem, daudzās mājās ir datori, bet tie nešķir ģimeni. Labas tradīcijas, kas tiek nodotas no paaudzes paaudzei, ir stiprākas par virtuālās pasaules pievilcību. Pilnībā saprotu vecāku vēlmi pieradināt bērnus pie lūgšanām, dievkalpojuma apmeklēšanas, Bībeles un garīgu grāmatu lasīšanas, kas ir ļoti svarīgi. Bet nav mazāk svarīgi - iemācīt bērnam izvēlēties! Mācīt bērnam izvēlēties nozīmē palīdzēt bērnam dzīvot šajā neiedomājami lielajā informācijas tehnoloģiju laikmetā.”

Labas tradīcijas, kas tiek nodotas no paaudzes paaudzei, ir stiprākas par virtuālās pasaules pievilcību.

Svarīgi ir zināt, ka, skatoties TV, tiek patērēts daudz enerģētisko resursu, un jau pēc 15 līdz 20 minūtēm organisms nokļūst hipnotiskā transa stāvoklī, tādā veidā cenšoties sevi pasargāt. Tā samazinās uztveršanas un informācijas pārstrādes spēja, un skatītājs kļūst viegli ietekmējams.

Psihologi iesaka kontrolēt laiku pie televizora. Speciālistu viedokļi ir atšķirīgi par laiku, cik dienā bērni varētu skatīties. Piemēram, daži iesaka bērniem līdz 2-3 gadiem skatīties 15 min dienā, bet īstenībā labāk vispār šajā vecumā neskatīties, tas ir saistīts ne tikai ar papildus slodzi acīm, bet arī televīzijas ietekmi uz centrālo nervu sistēmu, kas var radīt nevajadzīgu uzbudinājumu bērnam. Bērni vecumā 4-6 gadi varētu skatīties 30 min. Bet skolas vecuma bērni līdz 10 gadiem – vienu stundu dienā.

Vecāku pieredze

Daudzi vecāki ir tiešām nonākuši strupceļā, diskutējot un meklējot risinājumus, kā audzināt bērnus šajā sarežģītajā tehnoloģiju attīstības laikmetā. Daudzās mājās, arī kristiešu, kas regulāri iet uz dievkalpojumiem, nespēj rast risinājumus. Piemēram, mūsmājās, kad agrāk notika liela cīņa par televīzijas skatīšanās ierobežošanu, vienmēr ar bērnu bija strīdi un kaulēšanās par tās lietošanu. Bet šie strīdi beidzās, kad atteicāmies

gadījumā ir jākonsultējas ar kvalificētiem speciālistiem: psihologu, mācītāju, citu garīdznieku. Bet, ja dēls vai meita nevēlas ārstēties? Sāciet risināt problēmu ar sevi! Jums ir jāizstrādā jaunas uzvedības normas. Ieguvums būs trīskāršs:

- Pirmkārt, tas palīdzēs izturēt ekstremālos apstākļus, kuros jūs atrodaties, un izvairīties no situācijas pasliktināšanās.
- Otrkārt, izmainiet savu uzvedību – tas ir vienīgais, ko jūs varat darīt, lai palīdzētu bērnam mainīt uzvedību. Ja vēlaties izmainīt bērnu – ietekmējiet apkārtni.
- Treškārt, jūs būsit gatavs tam brīdim, kad interneta atkarīgais gribēs sākt cīnīties ar savu problēmu, un tad jūs varēsiet sniegt aktīvu palīdzību psiholoģiskās rehabilitācijas procesa gaitā.

Protams, ka labāk ir nenonākt līdz tādām stāvoklī, bet rīkoties pēc iespējas agrāk – kamēr vēl atkarība nav izveidojusies. Tāpēc ir svarīgi kontrolēt internetā pavadīto laiku, kā arī saturu, kas tiek skatīts. Tas ir ieteikums ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem!

Vēl būtu svarīgi vecākiem atcerēties: jūsu bērna pavadītais laiks pie datora, telefona vai citas ierīces stāsta par to, ka bērniem ir daudz interesantāk pavadīt laiku ar “mašīnu” nekā ar vecākiem.

Kādā arābu zemē es ļoti bieži redzēju

Secinājumi un ieteikumi

Visu apkopojot, varam izdarīt veselīgus secinājumus, kas varētu vecākiem palīdzēt audzināt bērnu tehnoloģiju attīstības laikmetā:

1. Vecāki, veltiet vairāk laiku un uzmanības saviem bērniem, jo audzināt bērnus ir jūsu atbildība, un tad tehnoloģijas viņiem nebūs vairs tik aktuālas!
2. Jums ir jāzina, ko bērns dara pie datora, mobilā telefona, planšetdatora, televizora utt. Tāpēc ir regulāri jābūt lietas kursā, kādas spēles vai filmas, video ir jūsu bērna telefonā. Tās, kas ir vardarbīgas, amorālas, rupjas, nedrīkst ļaut lādēt vai ir jāizdzēš.
3. Jums ir jāvienojas ar bērnu, cik ilgi un kurā laikā var tikt lietotas šīs tehnoloģijas. Parasti, ja bērns ilgāk par stundu ir pie datora, tikai spēlējot spēles, čatojot, skatoties video utt., tad tas nav produktīvi, bet rada trulumu, un tas kaitē jūsu bērna psihei.
4. Noteikt vakara laiku, kad tehnoloģiju laiks beidzas un jums ir ik vakara kopīgie brīži.
5. Sabatā mēs atpūšamies no mobilajiem un bērniem nav nepieciešamība tos ņemt uz draudzi. Pieaugušajiem, īpaši vecākiem, ir jārada piemērs, ka mums dievkalpojuma laikā ir izslēgti mobilie telefoni un mēs tos dievkalpojuma laikā nelietojam.

Intervēja:
Jana Kuzmenkova

Iespējams – laimes formula

Latvijā no 18.-22. aprīlim viesojās kristīgā psiholoģe un ģimeņu konsultante no Ukrainas Lidija Neikurs. Šoreiz līdzī atvezdama gan savu izstrādāto programmu cīņā pret atkarībām bērnu un pusaudžu vidē, gan lekcijas par citiem aktuāliem jautājumiem. Šajā intervijā noskaidrosim, ko viņa atklājusi, darbojoties konsultēšanas jomā jau vairāk nekā 50 gadus.

Lidija, kas jūs saista ar Latviju? Jūsu vārds te bija dzirdams ne vienu vien reizi.

Vispār es mīlu Latviju, man patīk šī zeme. Mans vīrs bija no šejienes, viņa vecāki dzīvoja Rēzeknē. Un vairākas reizes gadā mēs braucām šurp, apciemojot vīra ģimeni. Es vienkārši iemīlēju šo zemi, šos cilvēkus. Man šeit patīk!

Pastāstiet, kur jūs ieguvāt visas savas zināšanas?

Pirms laulības Ukrainā es pabeidzu medicīnas augstskolu, un pēc tās absolvēšanas, iegūstot sarkano diplomu, sāku strādāt arī valsts darbinieku slimnīcā. Tomēr mani vairāk interesēja cilvēku savstarpējo attiecību psiholoģija. Līdzīgi kā manam tēvam. Viņš ar mammu kopā dzīvoja ļoti labi, un man tas bija labs piemērs. Tur es sapratu, ka psiholoģija ir nevis tas, ko pasniedz mācību iestādēs, bet gan tas, par ko runā Bībele. Un, kad es strādāju Maskavas divīzijā, man uzticēja Ģimenes kalpošanas nodaļas vadīšanu. Man un daži citiem, kuri interesējās par savstarpējo attiecību tēmu, piedāvāja iziet pilnu apmācības kursu par psiholoģijas un ģimenes konsultāciju jautājumiem Sidnejas Universitātē. To pabeidzot, es saņēmu sertifikātu ar tiesībām pasniegt. Tādā veidā es ieguvu daudz dziļākas zināšanas par attiecību psiholoģiju.

Kādas tēmas šoreiz izskanēja Latvijas semināros?

Es pārsvarā runāju par to, kas intere-

sē cilvēkus. Tās ir atbildes uz jautājumiem, jo esmu konsultante, un cilvēki nāk pie manis ar tiem, lai es varētu viņiem palīdzēt. Es redzu visnepieciešamākās tēmas, par kurām veidot seminārus. Jauniešiem – kā izvēlēties

dzīvesdraugu, kā pareizi draudzēties, kā atrast labu dzīvesbiedru... Ģimenēm – kā uzlabot attiecības, kā saprast sievu, vīru, kā salabot ar vīramāti, kā izveidot labas attiecības ar ģimenes locekļiem, un daudz jautājumu ir par to, kā pareizi audzināt dažāda vecuma bērnus. Es cenšos šos jautājumus apgaismot, dodot praktiskus padomus, lai cilvēki zinātu, ko viņiem darīt. Šoreiz es atvedu savu

autorprogrammu, tās nosaukums ir Es izvēlos dzīvi. Tā ir ķīmiskās atkarības profilakses programma bērniem un pusaudžiem, kas balstīta uz galda spēles principu, lai bērniem būtu interesanti. Šī programma var tikt īstenota jebkurā mācību iestādē Latvijā ar mērķi, lai bērni nedzertu, nesmēķētu un nelietotu narkotikas.

Jūs bieži vien savos semināros runājat par cilvēka emociju pasauli. Pastāstiet, lūdzu, kāpēc katram ir tik ļoti svarīgi rūpēties par savu emocionālo jomu.

Ziniet, agrāk es šo tēmu aizskāru mazāk. Laikam nebija nobrieduši cilvēki un arī es. Mēs tik ļoti plaši neiedziļinājāmies šajā tēmā. Bet, strādājot par konsultantu jau vairāk nekā 50 gadus, esmu secinājusi, ka galvenās problēmas attiekmē vienam pret otru ir emocijas. Tāpēc es nolēmu paplašināt savas darbības sfēru un konsultāciju jautājumu loku. Mani brīžiem izbrīna rezultāti, kas parasti ir pēc lekcijām. Cilvēki mācās sevi savaldīt, pēc semināriem viņi pievērš uzmanību savai reakcijai, savai uzvedībai. Es pamanīju, ka tas nes labus rezultātus gan ģimenēm, gan sabiedrībai. Lai kur arī cilvēki būtu, viņi pirmām kārtām ir emocionālas būtnes, viņi izrāda savas emocijas, bet dažkārt tās nodara pāri gan viņiem pašiem, gan apkārtējiem cilvēkiem. Semināru rezultātā cilvēki valda pār sevi, pārstāj strīdēties. Ģimenēs vispār nenotiek strīdi, jo viņi vienkārši apgūst spēju valīt pār

sevi. Mazie bērni, uzlūkojot vecākus, kas uzvedas atturīgi, skaisti, labi runā, arī paši aug tādi.

Cik ilgam laikam ir jāpaiet, kamēr cilvēks iemācās savaldīt savas emocijas?

Tas ir ļoti interesants jautājums. Lietā tāda, ka iegūt emocionālo veselību nav nemaz tik viegli. Esmu redzējusi piemērus, kur cilvēks ir apņēmis sevi mainīt un savaldīt sevi emocionālajā jomā, tomēr tas nav iespējams. Lietā tāda, ka cilvēki strādā ar sevi tieši emocionālajā sfērā, viņi sāk savaldīt emocijas, bet, ja viņi to dara, viņi piedzīvo pilnīgu izgāšanos. Kad rodas emocijas,

slimo ar depresiju?

Lietā tāda, ka daudzi depresiju redz tikai no viena skatu punkta. Saka, ka viņiem esot depresija, un uzliek sev diagnozi. Vai arī ārsts saka, ka jums ir depresija un nepieciešams lietot zāles. Es kā mediķis, kurš pazīst Bībeli un Dievu, redzu šo lietu nedaudz no citas puses. Bieži vien tā nav diagnoze, bet gan stāvoklis, kurā cilvēks pats sevi ir ievēdis. Cilvēks to, kas ar viņu notiek, uztver kā ļoti sliktu un neizbēgamu, un ievēd sevī stūrī, neredzot izeju. Dzīves spiediena rezultātā cilvēks sāk uz visu notiekošo reaģēt ar negatīvu attieksmi. Viņš neredz neko labu apkārt. Tā arī ir depresija – endorfīnu, konkrētu hormo-

dām, pēc noteiktas izveidotas shēmas viņi atgūst normālu stāvokli. Tas dažkārt ir tik ļoti apbrīnojami, ka cilvēki, virzot sava prāta darbību citā virzienā un kontrolējot domas, sāk saskatīt pozitīvo. Viņi sāk pateikties Dievam par to, kas ar viņiem noticis. Izdalās pozitīvā skatījuma hormoni, gan serotonīns, gan endorfīns, un viņi redz dzīvi citās krāsās. Vēlos tikai teikt, ka neticīgam cilvēkam ir ļoti grūti atrast šo ceļu. Bet tie, kas studē Bībeli, ātri vien atradīs to. Visa Bībele ir pārpildīta ar receptēm pret depresiju. Brīnos, ka cilvēki to nemana!

Varat arī ar kādu recepti padalīties?

Varu! Lūk, pirmā recepte. Par visu esiet pateicīgi! Tās noslēpums ir tāds, ka, kad cilvēks sāk pateikties, viņš jūt, ka tas, par ko viņš pateicas, viņam ir bijis labs. Pateicoties viņš izjūt labsajūtu, bez tās nekad nepateiksi paldies. Vienīgi, ja čukstot un caur zobiem. Bet, ja patiesi pateicas, tad vienmēr ar smaidu. Ko tas nozīmē? Smadzenes dot pavēli izdalīt endorfīnu – laimes hormonu. Endorfīns savukārt izraisa serotonīna, prieka hormona, izdalīšanos. Serotonīns mums ir nepieciešams normālai dzīvei, bet mums pašiem ir grūti izraisīt tā rašanos organismā. Bībele saka, lai piedomājam par to un pateicamies par visu, un tad mums būs šie laimes hormoni. Bet, ja mēs pateicamies citiem cilvēkiem, tas nozīmē, ka arī viņiem veidojas šie hormoni. Sarunas rezultātā mēs redzam divus priecīgus cilvēkus. Tas ir tāds īss piemērs tam, ko es daru savās konsultācijās.

Sakiet, vai jums nācās šo recepti un citas savas zināšanas pielietot savā dzīvē?

-Protams, ka nācās. Es nedodu cilvēkiem tos padomus, par kuru ietekmi neko nezinu. Ja es dodu padomu, tad esmu to pati izdzīvojusi. Bet es esmu ļoti pateicīga Dievam, ka man ir tāds temperaments, kas neļauj ielīgt depresijā. Es savā dzīvē piedzīvoju daudz zaudējuma sajūtas, man nomira tētis, pēc tam mamma, vēlāk arī vīrs, un vēl arī citi tuvi cilvēki aizgāja, notika šķiršanās, pārbraukšanas... Daudz bija iemeslu depresijai. Bet, ja notiek kaut kas nepatīkams, man vienmēr ir domas, ka tas nav gals, ka priekšā vēl ir daudz kas labs. Es pēc temperamenta esmu sangvīniķis, tie ir cilvēki- optimisti, tieši tāpēc man nekad nav bijusi depresija pat pēc smagiem pārdzīvojumiem. Sangviniķim

īpaši, ja tās ir situācijas augstu vilni, cilvēks vairs nespēj valdīt pār sevi. Mani semināri par emocionālo pasauli ir tendēti tieši uz to, lai iemācītu cilvēkus savaldīt nevis savas emocijas, bet gan domas. Un, kad viņi apgūst šo pieeju, rezultāts ir redzams acumirkli. Kad viņi klausās seminārus, viņi saprot, ka nav sākuši strādāt no pareizā gala, tāpēc arī viņiem nav panākumu. Kad cilvēks cīnās jau gadiem, viņš atmet ar roku un saka, kāds biju, tāds palikšu, un mīliet mani tādu, kāds esmu. Bet izrādās, ka var daudz ko mainīt pat īsā laika posmā. Ja emocionālais ieradums bijis patiesi negatīvs, tad nepieciešams apmēram mēnesis, pusotrs, līdz cilvēks sāk saprast, ka viņš var sevi savaldīt. Mums tikai jāatceras, ka tas ir visgrūtākais darbs – strādāt pašam ar sevi. Bet tas taču vienalga ir jādara! Savos semināros es aicinu cilvēkus veikt šo darbu.

Kāpēc daudzi kristieši, kuriem jābūt gan garīgi, gan fiziski veseliem, tomēr

nu, trūkums. Kad cilvēks atrodas šādā stāvoklī, tas viņu iedzen depresijā. Bet tas var būt gan kristiešiem, gan neticīgiem cilvēkiem. Viņi vienkārši skatās uz situāciju un neredz tajā neko labu. Šie cilvēki, kristieši vai nekristieši, nāk pie manis ar šo problēmu, jo nevēlas doties pie ārstiem, kuri vienkārši izrakstīs medikamentus.

Viss atrisinājums ir tajā, ka pēc konsultācijām cilvēki sāk skatīties citādi uz dzīvi un uz negatīvo situāciju sev apkārt. Domāju, ka ticīgs cilvēks zina Bībeli un arī pantu, kur teikts, lai par visu esam pateicīgi. Vai arī rakstvietu, kur teikts, ka ticīgajam visas lietas nāk par labu. Un kad mēs pievēršam uzmanību Bībelei un uz Jēzum, cilvēki sāk raudzīties uz negatīvo situāciju no cita skatu punkta, ko tā viņiem devusi, kādas mācības viņi ieguvuši. Mans uzdevums ir parādīt šo pusi. Manā pieredzē bija daudz tādu situāciju, kad cilvēki nāca ar smagu depresijas stāvokli, pat būdami kristieši, bet pēc dažām kopdarba stun-

skatiens vienmēr raugās augšup. Ja man cilvēki jautā, kā es varu zināt, kā izkļūt no depresijas, ja pati neesmu to piedzīvojusi, es viņiem atbildu, ka zinu, kā tur nenokļūt. Vismaz es varu teikt, ka bez depresijas var iztikt. Cilvēki dažkārt skatās uz mani un domā, ka man dzīvē nekas traks nav noticis, ka esmu vienmēr pozitīva, vienmēr smaidu, bet patiesībā prasme valdīt pār sevi, virzīt situāciju un saskatīt to pareizajā gaismā dara cilvēku spējīgu dzīvot bez depresijas.

Paldies, par šo padomu. Bet pie jums tomēr bieži nāk cilvēki ar dažnedažādām problēmām, kas ir jārisina. Kā jūs viņus motivējat risināt nevis bēgt no tām?

Lieta tāda, ka tad, kad viņi nāk pie manis, viņi jau vairs nekur nebēg. Man viņus nenākas motivēt. Nevis mēs, konsultanti, ķeram cilvēkus, bet viņi nāk paši, un tas nozīmē, ka viņi jau vēlas risināt problēmu. Nelaime tāda, ka viņi nezina, kā to darīt. Mans uzdevums ir parādīt šo ceļu. Bet jūsu uzdotsais jautājums par šiem cilvēkiem, kas bēg no problēmām, vairāk attiecas uz tiem, kurus redzu, darbojoties kā Bērnu nodaļas vadītāja savā draudzē. Kad es redzu, ka jaunieši nav apmācīti risināt savas problēmas, tad es viņus savācu vienkopu un vadu lekcijas. Tas tiek darīts profilaksei, jo viņi apprecēsies un turpinās tāpat vien bēgt no savām problēmām. Mans uzdevums ir apgriezt šos ceļus.

Jums ir liela pieredze, konsultējot arī pārus laulībā un pirmslaulības periodā. Kā var saprast, vai izvēlētais cilvēks ir istā otrā pusīte?

Tas ir vispopulārākais jautājums no jauniešu puses. Tas katrreiz skan ļoti interesanti. Kā atrast labu sievu? Kā veiksmīgi apprecēties? Kā saprast, ka šis cilvēks ir piemērots tieši man? Kā noteikt, vai šis puisis būs labs vīrs? Tādu jautājumu ir desmitiem, bet mērķis ir viens – veiksmīgi apprecēties un izveidot ģimeni. Pats galvenais, ko es visu mūžu daru šajā lietā, ir jauniešu pirmslaulību konsultēšana. Mūsu organizācijā neviens pāris nēlaulāsies, ja ar viņiem netiks veikts šis pamatīgais, dziļais darbs. Dažas tēmas šajās konsultācijās ir par to, kā saņemt atbildi no Dieva, kā noteikt, vai cilvēks atbilst tev pašai, tavām interesēm, puisus mācām būt par labiem vīriem, meitenes – par labām mātēm, abus kopā mācām par to, kā saprast vienu otru. Tieši šīs pirmslaulības konsultācijas palīdz vi-

ņiem izdarīt pareizus lēmumus.

Ja cilvēkam nav iespējas iziet šīs pirmslaulības konsultācijas, kā tad viņš var noteikt, vai konkrētais cilvēks ir atbilstošs tieši viņam?

Ja cilvēks ir izlasījis kādas grāmatas pats, tad viņam ir iespēja izjust, saprast, atbildēt pašam sev uz dažādiem jautājumiem par to, vai cilvēks atbilst. Tomēr kaut kādām zināšanām par to ir jābūt. Tas tāpat vien neatnāk. Te ir mazs noslēpums. Cilvēki domā, ka šis cilvēks man piestāv, bet šis nē. Bieži vien man jaunas meitenes vai puisi saka, ka viņi

nav bijusi Dieva vadīta. Kā jūs domājat, vai laulība var būt kļūda?

-Mūsu draudzes pamatlikumos ir teikts, ka nekad nedrīkst uzskatīt, ka laulība ir bijusi kļūda. Parasti tā saka tie, kas nevēlas mainīties. Es vienmēr pastāvu, ka jebkuru laulību var glābt. Man uz konsultācijām nāca tāds pāris, kurš jau bija šķīries. Mamma palika ar bērniem, tēvs aizgāja pie draugiem dzīvot, bet pat šādā izjukušā stāvoklī viņi nāca pie manis, jo kaut kas viņus tomēr saturēja. Man nācās novadīt pirmslaulību konsultāciju pārim. Kad viņi dzirdēja visu šo informāciju, viņi katrs ieraudzīja

jūt, ka tas ir viņu cilvēks. Es gribu atklāt, kas tā ir par lietu, no kurienes šādas sajūtas rodas. Parasti, kad divi tiekas, runājas un domā, ka viņiem nav jāmainās, jo saprot viens otru tik un tā, viņi uzskata, ka viņi viens otram piestāv, jo nevienam nevajadzēs mainīties. Tā ir vislielākā kļūda! Viņi noskaņo sevi uz to, ka viņi varēs palikt tādi, kādi ir, visu laiku. Tieši pirmslaulību konsultācija atklāj to punktu, kurā viņi nonāks un sāks mainīt viens otru, teikdami, ka tas nav cilvēks, kuru apprecēja. Ļoti bieži saka, ka sākumā viss bijis lieliski, bet vēlāk viņš vai viņa izmainījās. Es brīdinu jauniešus, lai viņi, uzsākot meklēt sev pāri, noskaņojas uz noteikumu, ka viņiem ir jābūt gataviem izmainīt sevi. Un, ja prātā ir šī atziņa, ka esam gatavi mainīties cita laimes dēļ, tad šis pāris dzīvos ilgi un laimīgi. Vēlams, lai abiem ir šīs domas. Viens mainās, otrs mainās, viņi ātri atrod kopīgo valodu, saliedējas un dzīvo laimīgi. Bet tie, kas vēlas mainīt cits citu, šķiras.

-Diemžēl daudzi pāri ir uz šķiršanās robežas. Daži pat domā, ka viņu laulība

sevi patiesajā gaismā. Sieva saprata savas kļūdas, vīrs savas. Es viņus aicināju mainīties pašiem, un viņi to izdarīja. Tagad tā ir laimīga ģimene.

Kas cilvēkus notur vienu pie otra pat pēc šķiršanās?

Šķiršanās var būt emocionāla sprādziena rezultāts. Visbiežāk, 70% gadījumos, tas notiek sievietes prātā. Sievietes pēc strīda uzreiz skrien iesniegt šķiršanās līgumu, bet, kad vētra norimusi, viņas saprot, ka bērni ir palikuši bez tēva. Nemācēšana savaldīt savas emocijas izraisījusi šādas sekas. Bet ar vēsu prātu var saprast, ka tas bija kļūdainas gājieni. Iepriekš minētajā piemērā viņi vienkārši ieraudzīja sevi, savas kļūdas un vēlējās laboties. Tās nebija jūtas, tieši pretēji – viņi bija dusmīgi viens uz otru. Tomēr šim pārim bija arī ģimenes atbildības, bērni, vīram bija atbildība rūpēties par sievu, sievai par vīru. Atrisinājums radās tad, ka viņi apvienoja šīs atbildības. Pats galvenais, ka šajā situācijā viņi raudzījās nevis viens uz otru, bet uz Dievu. Bet Dievs ir mīlestība. Mīlestība atjaunojas attiecībās.

Pasākums vīriem*

Programmā: sporta aktivitātes, pirts, diskusijas

13.-14. jūnijs

Pārgaujas novads
Raiskuma pagasts
Bērziņi
Ierašanās sestdien,
plkst. 17:00

**Dalībnieki: tikai un vienīgi puīši (precēti vai neprecēti)*

Pieteikšanās līdz 10.06., zvanot, rakstot uz 26615756 (Daumants)

Vietu skaits ierobežots!

Riko SDA Jauniešu nodaļa

Imants Ģipslis
Rēzeknes draudzes
mācītājs

TĪKLI, TĪKLI... SOCIĀLIE TĪKLI

No mutvārdu informācijas nodošanas metodes uz rakstisko, no vēstulņu sarakstes pa pastu uz telekomunikāciju un interneta vides piedāvāto. Ne velti gadsimtu, kurā mēs dzīvojam, sauc par informācijas tehnoloģiju gadsimtu. Kā ar to sadzīvot un to pareizi izmantot?

Arī mēs, kristieši vēl arvien dzīvojam šeit un tagad – sabiedrībā, kurā kibertelpa saplūst ar ikdienu, virtuāli rīki ar fiziskiem. Lai sazinātos ar radiem, draugiem, paziņām, kolēģiem un arī pilnīgi svešiem cilvēkiem, tiek izmantoti dažādi mūsdienu tehnoloģiju piedāvātie saziņas rīki.

Šoreiz apskatīsim vienu no interneta vides saziņas veidiem – sociālos tīklus.

Kas ir sociālais tīkls?

Interneta enciklopēdijā Wikipedia rakstīts:

“Tiešsaistes sociālais tīkls ir tīmekļa vietne, kurā, reģistrējoties un izveidojot individuālo profilu, ir iespējams kontaktēties un sazināties ar citiem lietotājiem. Saziņa sociālajā tīklā notiek dažādos veidos: var paust savu viedokli dienasgrāmatās un forumos, var veidot interešu grupas, apmainīties ar fotogrāfijām, augšupielādēt audio un video failus, sūtīt vēstules utml. Lietotājus var vienot intereses, gaume vai paziņas. Pēdējā laikā galvenais uzsvars tiek likts uz savas virtuālas identitātes veidošanu, izkopšanu un popularizēšanu, nevis, lai veidotu savstarpēju komunikāciju.”

Latvijā populārākie sociālie tīkli

- [Draugiem.lv](#)
- [Facebook.com](#)

- [Twitter.com](#)
- [Odnoklasniki.ru](#)

Lietot vai nē?

Šis ir personiskas dabas jautājums. Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāzina skaidrs mērķis, kāpēc gribat reģistrēties kādā no sociālajiem tīkliem. Sociālo tīklu lietošanas mērķi var būt dažādi. Piemēram, lai saglabātu kontaktus ar ģimenes locekļiem, kas šobrīd atrodas citā pilsētā vai valstī, bijušajiem skolas biedriem, lai veidotu jaunas attiecības, lai reklamētu kādu produktu, lai meklētu jaunas darba iespējas, lai dalītos ar ziņu jaunumiem, lai tiešā un netiešā veidā liecinātu par Jēzu, lai informētu sabiedrību par draudzes pasākumiem. Adventisti un informācijas tehnoloģijas

Reliģiju enciklopēdijā ir teikts, ka “Adventisti plaši izmanto iespējas, ko nodrošina jaunās informācijas tehnoloģijas”. Adventistu vispasaules baznīcas vadītāji ir izveidojuši projektu GAIIN (Globālais Adventistu interneta Tīkls), lai gūtu jaunu pieredzi interneta tehnoloģiju pielietošanā draudzes darbā. Adventistu vispasaules baznīcas Eiropas nodaļa – Transeiropas divīzija – arī ir apzinājusies sociālo tīklu sniegtās milzīgās iespējas un nospraudusi mērķi – sociālos tīklus izmantot evaņģelizācijai. Tā aicina izmantot pat savu

izveidotu sociālo tīklu lifeconnect.info, kas ir pieejams vairākās valodās, arī latviešu.

Vai lietot dievkalpojumus?

Pagājušajā gadā dažās Vācijas adventistu draudzēs mācītāji apsprieda tēmu, vai ļaut jauniešiem izmantot sociālo tīklu Twitter dievkalpojuma laikā. Mācītāji nonāca pie secinājuma, ka tas ir pieļaujams tikai tad, ja jaunietis svētrunas laikā tajā veic vērtīgo atziņu vai Bībeles pantu citēšanu.

Sociālie tīkli un kristīgā ētika

Mērķi var būt dažādi, bet svarīgi nezaudēt galvu un atcerēties, ka arī virtuālā saziņa ir saziņa, kurā cilvēki tevi uztver nopietni, un tas nozīmē, ka tajā ir jāievēro arī ētikas normas. Sevišķi mums kā kristiešiem. Bībelē, vēstulē Efeziešiem 4:29 ir teikts: “No jūsu mutes lai nenāk nekāda samaitāta runa, bet tikai tas, kas ir derīgs un nepieciešams stiprināšanai, lai būtu par svētību klausītājiem.”

Dažkārt kristieši sociālos tīklus izmanto kā vidi bez ierobežojumiem, kurā var teikt ko un kā vēlies par tēmām, par kurām nav drosmes korekti un atklāti runāt draudzē. Jēzus (Lk. 17:3) māca lietās risināt secīgi – no sākuma aci pret aci, tad pieaicinot draudzes vecajus un tikai tad jautājumu apspriest draudzes

kopsapulcē. Kristieši, kas nepieturas pie šī bībeliskā principa, bieži vien iekrīt kārdinājumā sociālos tīklus izmantot kā tirgus laukumu, kurā izkliegt savu sāpi vai neatrisinātos jautājumus, uzticot to anonīmai un ļoti plašai auditorijai. Šādā gadījumā cilvēks pat neapzinoties var sagraut savu vai citu cilvēku reputāciju, ko vēlāk būs grūti vai pat neiespējami labot.

Vēl jāpiemin, ka rakstītam vārdam ir dubults spēks. Jo teikto cilvēks var aizmirst, bet rakstīto nokopēt un pēc tam citēt pat ziņu portālos vai TV raidījumos kā tevis teikto. Tas pats arī attiecas uz i-netā publicētajiem personīgajiem attēliem un video.

Sociālo tīklu draugiem.lv dažkārt sabiedrībā ironizējot sauc par Latvijas civiliedzīvotāju datu bāzi. Un pat potenciālie darba devēji, meklējot jaunus darbiniekus, iepazīstas ar i-neta vidē pieejamo informāciju par kandidātiem.

Dubultā dzīve

Dubultais dosjē – šis vilinājums liekas pārāk salds gan nekristiešiem, gan kristiešiem. Virtuālajā vidē iespējams izveidot lietotāja profilu, kas neatbilst patiesībai, bet ļoti simpātizē cilvēka sapņiem un iztēlei par sevi. Vēlamais tiek uzdots par esošo. Šādā veidā cilvēks māna ne vien citus, bet arī sevi. Citi savukārt dubultā dosjē vietā izvēlas būt anonīmi, lai brīvi varētu kritizēt jebkuru i-neta vides ierakstu. Dieva Vārds aicina dzīvi dzīvot bez liekulības (Jēkaba 3:17, 1.Pētera 2:1 u.c.)

Otrās pusītes meklējumos

Daudzi cilvēki mūsdienās izmanto virtuālo vidi, lai meklētu potenciālo otro pusīti jeb dzīves draugu. Tomēr kristīgie psihologi pauž pamatotas bažas par šādas rīcības iespējamajām negatīvajām sekām. Ir par maz no sveša cilvēka ar simpātisku profila bildi katru dienu saņemt komplimentus un smaidīņus sarakstē caur draugiem.lv. Jo, lai cilvēku iepazītu patiesajā gaismā, viņš ir jāvēro un jāiepazīst reālajā dzīvē un saskarsmē ar līdzcilvēkiem. Kā viņš vai viņa attiecas pret saviem vecākiem, slimiem cilvēkiem, pilda savus darba pienākumus un kā kalpo draudzē? Tā šis cilvēks attieksies arī pret savu dzīvesbiedru un darbu arī pēc laulībām. Ja tomēr jūs esat izvēlējušies minēto veidu, lai meklētu dzīvesbiedru, saglabājiet tādu laika proporciju, ka lielāko draudzēšanās daļu jūs iepazīstat šo cilvēku ikdienā, ārpus i-neta vides.

Izaicinājumi lietošanā un riski

Sociālie tīkli ir it kā viens no ātrākajiem, ērtākajiem un lētākajiem saziņas veidiem, bet daudzreiz tas maksā pārāk dārgi – laika un attiecību jomā, ko mēs veltām saviem tuvajiem un mīļajiem, ar ko dzīvojam kopā. Dažādi zinātnieku un sociologu pētījumi liecina, ka pastāv nopietni riski bezmērķīgā un pārmērīgā sociālo tīklu lietošanā. Piemēram, skatoties visu bijušo klases biedru atvaļinājuma ceļojumu bildes, galu galā cilvēkam liekas, ka viņa paša dzīve ir pelēka un mazvērtīga. “Pārāk bieža sociālo tīklu izmantošana var veicināt skaudību un izmisumu. Tā secinājuši vācu zinātnieki, kuru secinājumi publicēti zviedru presē. Sevišķi bīstamas sekas tavai pašapziņai var rasties, ja tu esi viens no tiem sociālo tīklu lietotājiem, kas vairāk skatās, ko citi raksta un publicē, nekā pats dalies ar savu dzīvi, uzsver pētījums.”

Cilvēks emocionāli var izdegt, salīdzinot sevi ar tik daudziem citiem cilvēkiem tā vietā, lai meklētu iedrošinājumu lūgšanās, Svēto Rakstu lasīšanā un Dieva nodoma realizēšanā savā dzīvē. Sabiedrībā par šo sociālo tīklu tēmu joko šādi: “Ja tu neesi Draugiem.lv vai Facebook.com, tad tevis nemaz nav.” Sava daļas patiesības tajā arī ir. Jo postmodernajā sabiedrībā šis ir viens no komunikācijas pamatveidiem. Un, neizmantojot šos saziņas rīkus, tu zaudē saikni ar daudziem cilvēkiem.

Bet personīgi pazīstu arī cilvēkus, kuri, apzinoties savu vājību – pārāk daudz pavadīt laiku sociālajos tīklos, no tiem ir izdzēsušies un tos vairs nelieto. Viņi paši saka, ka pēc šī lēmuma pieņemšanas dzīve esot būtiski uzlabojusies – attiecību kvalitātes ziņā, mērķtiecīgā sava laika sadalē, un viņi ir iemācījušies dzīvot šeit un tagad. Kāda kristiete man teica: “Es nevaru nodzīvot kvalitatīvi savu dzīvi, tikai skatoties, kā to dara 1000 mani draugi.” Kvantitātes vietā viņi ir izvēlējušies kvalitāti.

Pirms reģistrēties sociālajos tīklos, nopietni izvērtē, vai interneta pārmērīga lietošana jau nav kļuvusi par tavu atkarību.

Slēpšanās no problēmām

Mūsdienu psihologu pētījumi liecina, ka i-neta, tai skaitā sociālo tīklu pārmērīga lietošana var būt kā “sarkanā gaisma” tam, ka cilvēkam nav sakārtoti kādi svarīgi personīgās dzīves jautājumi.

mi. Uz to var norādīt fakts, ka cilvēks tā vietā, lai risinātu reālās sadzīves problēmas, izmanto sociālos tīklus kā vidi, kur no problēmām “paslēpties”. Bieži vienam ar to tikt galā ir ļoti grūti vai pat neiespējami un ir nepieciešama speciālista palīdzība.

Ir tāds joks ar nopietnu vēstījumu par šo tēmu: “Ieraksts Twiterī: “Dārgie draugi, ierakstu manā Twitter kontā vairs nebūs, jo mana dzīve ir sakārtojusies.”

Drošība

Ļoti svarīgi ir rūpēties par savu un savas ģimenes locekļu drošību arī i-neta vidē. Īpašu gādību pievēršot bērnu i-neta lietošanas ieradumiem. Pieredze liecina, ka katrs rūpīgs vecāks savus bērnus neuzticētu pirmajai pretimnākošajai auklei uz ielas, bet savukārt bieži vien i-netā šīs “aukles” netiek izvērtētas. Latvijas Interneta asociācija ir sagatavojusi rokasgrāmatu un materiālus skolotājiem un vecākiem drošai i-neta lietošanai: <http://drossinternets.lv/page/81>. Šajā rokasgrāmatā teikts, ka vecāku uzdevums ir obligāti kontrolēt bērna i-neta lietošanu – izvēloties vecumam piemērotus i-neta resursus un ierobežojot i-neta lietošanas laiku. Satura filtrēšanai un laika kontrolei ir izveidotas speciālas programmas.

Notverts tīklā vai tīkla izmantotājs

Vēlos nobeigumā uzdot katram šī raksta lasītājam personīgu jautājumu – cik ilgu laiku tu pavadī sociālajos tīklos un cik reālajā sadzīves komunikācijā ar līdzcilvēkiem, aktīvi kalpojot draudzē, sportojot utml.? Kāda proporcija ir starp reālo dzīvi un laiku, kas pavadīts sociālajos tīklos? Jēzus dažus savus mācekļus, aicinot sekot sev, atrada darbojoties ar zivju ķeramajiem tīkliem pie Galilejas jūras, bet mūsdienās liela daļa aicināmo atrodas sociālajos tīklos. Sociālie tīkli ir spēcīgs rīks evaņģēlija sludināšanā, ja tas tiek izmantots gudri un mērķtiecīgi. Mūsu Glābējs ir teicis (Mt 24:14): “Un šis Valstības evaņģēlijs tiks pasludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals.” Lai atskan evaņģēlija vēsts arī caur taviem ierakstiem Facebook vai Twitter, vai arī kādu lietderīgu un svētīgu padošanu Draugiem.lv domubiedru grupā.

Mans novēlējums katram – būt “sociālā tīkla” izmantotājam nevis būt “notvertam tīklā”.

Mārtiņš Subatovičs:

Šā gada 9.maijā Rīgā notika Latvijas adventistu draudzēs vēl nebijis pasākums – pasaules pirmatskaņojumu koncerts “Dziediet tam Kungam jaunu dziesmu!”

Draudžu savienības Mūzikas nodaļa aicināja mūsu draudzes komponistus sarakstīt jaunas dziesmas un instrumentālu mūziku Dievam par godu. Lielākā daļa dziesmu, kas izskan mūsu draudzēs, tiek aizgūtas no citām zemēm, tāpēc mūsu mērķis bija mudināt Latvijas mūziķus rakstīt pašiem savas dziesmas. Šim aicinājumam atsaucās 14 komponisti - Ruta Jākobsone, Liene Meiere, Uldis Dzerkals, Kalvis Liepiņš, Elīza Krista Rause, Edija Diedrika, Kristaps Cukurs, Diāna Zelča, Liene Daņķe, Hella Milbreta Holma, Vizma Driķe, Ausma Rituma, Inga Akmene, Mārtiņš Subatovičs. Viņu sarakstītās dziesmas izpildīja ap 30 draudzes mūziķi. Programmu vadīja Reinis Vējiņš no Dobeles draudzes, un pasākumu atklāja bīskaps Vilnis Latgalis, piebilstot, ka pasaules pirmatskaņojumu koncertā piedalās pirmo reizi.

Mums visiem šis vakars bija pārsteigums! Lielāko daļu dziesmu ne tikai klausītāji, bet arī pasākuma rīkotāji dzirdēja pirmo reizi. Tas sagādāja zināmus sarežģījumus programmas sastādīšanā. Nebija vienkārši izveidot loģisku dziesmu secību, nezinot, kā dziesmas skan. Par dažām dziesmām bija arī jāpacinās. Tā, piemēram, viens

no komponistiem dažādu apsvērumu dēļ koncertā atteicās piedalīties četras reizes, bet, par laimi, pēc piektās reizes piekrita, un pēc koncerta izteica pateicību, ka neesam padevušies. Savukārt pēdējā no dziesmām, kas bija iekļauta programmā, tika sarakstīta koncerta dienā pulksten 5:00 no rīta. Jāpiebilst, ka pirms katras no dziesmām komponisti stāstīja gan par dziesmas tapšanu, gan par to saturu, sagatavojot klausītājus vēl vairāk izprast jaunradītās dziesmas.

Jau vairākus mēnešus iepriekš šis notikums tika daudzu lūgšanu apņemts, tāpēc ticam, ka ikviena dziesma bija izlūgta no Dieva. Piedzīvojām, ka ik skaņdarbs bija kā Jēzus uzlikošana un sastapšanās ar Viņu mūzikas skaņās. Ļoti priecēja kuplais klausītāju pulks. Un tā vien šķiet, ka Latvijas adventistu draudzē ir aizsākta jauna muzikāla tradīcija!

Reinis Vējiņš:

„Dziediet Tam Kungam jaunu dziesmu, daudziniet Viņa slavu līdz pat zemes galiem.” (Jes. 42.10) Brīnišķīgs ir mūsu Dievs, to apliecina mūzika, kuru klausītājiem bija iespējams dzirdēt saulainajā sabata pēcpusdienā. Katram skaņdarbam ir savs stāsts. Pirms katra skaņdarba komponisti dalījās savās pārdomās, izjūtās, tas bija emocionāli. Atceros komponista Kristapa Cukura teikto, ka nav svarīgi, cik liela ir mūsu kalpošana Kungam, bet lai tā nāktu no

tīras un skaidras sirds. To sajuta katrs zālē esošais klausītājs. Jaunradītie skaņdarbi iedvesmoja un lika vēlreiz apjaust Dieva varenību!

Jana Kuzmenkova:

Prieks, ka septītās dienas adventistu vidū ir daudz cilvēku, kuri apveltīti ar mūzikas dāvanu. Mūzika spēj dziedināt. Šādas domas raisījās, klausoties 16 pirmatskaņojumu paleti. Katra dziesma, kas skanēja, katrs vārds, kas veidoja dziesmas tekstu, atklāja autoru pārdzīvojumu pasauli, līdzī paraujot un aizkustinot klausītājus. Šķita, ka, dziesmai izskanot, tika pārdzīvota kāda sāpe, kas aktuāla ne tikai pašam komponistam, bet arī kādam citam. Šis pasaules cilvēkiem daudzi pārdzīvojumi ir kopīgi.

Lai gan ieskicēju galvenokārt izteiktos pārdzīvojumus šajā jaunrades pasākumā, tomēr tam galīgi nav nomācošs noskaņojums. Tieši otrādi – tam ir dziedinošas sekas. Mūzikā izdziedātā sāpe tiek atlaista. Dievs noteikti zināja, ko darīja, kad cilvēkiem deva mūziku.

Tomēr interesanti palūkoties un salīdzināt adventistu vidū dziedamās dziesmās no to tematiskās un noskaņas skatupunkta. Koncerta izskaņai tuvojoties, visai loģiski nonācu pie secinājuma, ka mūsdienu jaunās dziesmas ir daudz citādākas nekā iepriekšējo paaudžu mantojums, ko redzam Kokļu skaņās. Citas tēmas, cita mūzikas valoda, arī žanru ziņā ir novatoriskas tenden-

ces. Tas nebūt nav slikti, tomēr citādi. Kokļu skaņās ietvertās melodijas ir domātas visas draudzes kopīgajai dziedāšanai, bet koncertā izskanējušās dziesmas vairāk piestāv priekšnesumu sadaļai. Tomēr šis salīdzinājums kalpos tikai tam, lai parādītu kaut vai virspusējās atšķirības. Dziedot cauri Kokļu skaņu melodijām, lielākā daļa skanēs mažorīgā nokrāsā, cēli majestātiskā ritma pulsācijā. Tomēr šajās dziesmās saklausīju daudz minorā ieturētu saskaņu, daudz improvizatorisku tendenču. Pāris dziesmās varēja manīt arī populārās mūzikas tendencēs ieturētus ritmus, aktīvākus un prieku padošus. Jāteic, ka šis koncerts neatstāja vienalīdzīgu, un cerams, ka šādi koncerti turpināsies arī turpmāk, sekmējot aktīvākas jaunrades veidošanu adventistu vidū. Iespējams, ka tā varētu būt mūsu draudzē jauna tradīcija!

Edija Diedrika:

Koncertā bija īpaša noskaņa.. Prieks redzēt, ka tik daudziem cilvēkiem Dievs devis spēju izteikties mūzikā. Jo katra dziesma parādīja, cik mēs katrs tiekam dažādi uzrunāti mūsu dzīvē. Prieks!

Liene Meiere:

Dziesmas un mūziku sāku komponēt jau no 16 gadu vecuma, trīs gadus pirms iepazīnu savu Radītāju, mūzikas Autoru. Ar gadiem ir sakrājušās, kā arī pazudušas daudzas dziesmas. Ja pie rokas ir nošu lapa un zīmulis, cenšos visu

pierakstīt. Parasti dziesma atnāk īstajā tonalitātē un harmonijā, kas vienmēr mani patīkami pārsteidz.

Kad mani uzaicināja piedalīties šajā koncertā un dziedāt Tam Kungam jaunu dziesmu, vēl nezināju, ka ar to būs saistīts īpašs piedzīvojums. Es lūdzu Dievu man atgādināt kādu dziesmu, kuru biju aizmirsusi un vairs neatcerējos, jo nekur to nebiju pierakstījusi. Manuprāt, tā bija skanīga un raita dziesma, negribēju to pazaudēt un ļoti vēlējos ar to braukt uz koncertu. Es gaidīju... nekas nenotika. Biju atmetusi visas cerības, dziesma kā nenāca, tā nenāca. Bija pienākusi koncerta diena 9. maijs - agrs sabata rīts - pulksten pieci, kad Dieva eņģelis mani pamodināja, atnesot iedvesmu lūgšanas laikā. Ar svaigu uzliesmojumu dziesma atausa atmiņā, un uzlikās uz papīra gan vārdi, gan melodija. Pulkstenis rādīja deviņi, kad zvanīju uz Rīgu un jautāju, vai vēl var pieteikt jaunu dziesmu. Tā bija īsta Dieva dāvana - gan koncerts, gan mana dziesma „Dzīve ir raita”, ar ko varēju pagodināt Radītāju un priecēt klausītājus.

Prieks un pateicība mūsu Debesu Tēvam par Viņa laipnību un dāsnumu, jo Viņš mūs ir apveltījis ar muzikālām dāvanām sadzirdēt debesu harmoniju, tur valdošo atmosfēru, prieku un mieru un kaut nedaudz to atklāt mūzikā.

Vizma Driķe:

Šis koncerts tiešām bija svētki. Ceru,

ka tas varēs kļūt par tradīciju, lai mēs labāk iepazīstam viens otru. Dievs tiek pagodināts, ja mēs aktīvi attīstām Viņa dotos talantus. Ir interesanti paklausīties, kas notiek citu draudžu mūziķu skaņu pasaulē.

Man ir lūgums mūsu dzejniekiem: rakstiet dzejoļus, kas balstās uz Bībeles rakstu vietām, un dodiet tos dziesmu autoriem, lai veidotos laba sadarbība! Zinu, ka tieši dzejas trūkums ir liels šķērslis, lai skanētu jaunas dziesmas.

Gaidu nākošo koncertu un ceru, ka tajā piedalīsies vēl vairāk autoru.

Elīna Gaile:

Tas bija īpašs piedzīvojums būt kā dalībniekam ceļojumā, kur caur mūziku mūs veda caur dažādām noskaņu takām, bet uz vienu mērķi - Dieva pielūgsmi un slavēšanu. To mums ļāva piedzīvot 14 brīnišķīgi komponisti, kurus Dievs uzrunāja, lai konkrēti viņu dziesmas vai skaņdarbi tiktu atskaņoti šajā skaistajā koncertā.

Dievs dara īpašas lietas mūsu dzīvē uz katra soļa, un to piedzīvojām un dzirdējām šajā koncertā. Dažreiz tas bija piedzīvots caur dziļu personīgu pārdzīvojumu, dažreiz kā pateicība un slava mūsu Dievam. Man ir patīams prieks, ka mūsu draudze ir bagāta ar talantiem, un vēl lielāks prieks, ka tie visi tiek veltīti, lai pagodinātu Dievu un vestu cilvēkus pie Jēzus!

Ceturtais veselības princips UZTURS

mamma: Bērni, Krā, Krū, brokastis gatavas! Jānāk ēst!

KRŪ: Atkal brokastīs auzu putra!

KRĀ: Tā, Krū, ir ļoti veselīga! Re, es ēdu auzu putriņu un kļūstu arvien smukāka un smukāka. Taisni tā kā mamma teica.

KRŪ: Es gan – kāds esmu, tāds esmu! Nemaz neesmu smukāks palicis caurām dienām ēdot tās auzas! Varbūt drīz jau kļūšu līdzīgs zirgam! Tas auzas ēd vienā baltā gabalā!

mamma: Bet spēku no tām gan vari dabūt gandrīz kā zirdziņam. Visi gaudiņi dod spēku, palīdz izaugt veselīgam un stipram.

KRĀ: Jā, tas ir ļoti vērtīgs ēdieniņš! Man, piemēram, ļoti garšo!

KRŪ: Cik viens vārnu bērns var ēst to putru!

mamma: Nu, kādus kulinārijas brīnumus tad tu, Krū, gribētu brokastīs?

KRŪ: Vai tad tu, mammucīt, nezini, ka man garšo, piemēram, saldējums. To es varu apēst ļoti daudz. Mammām jau parasti ir prieks, ja bērniņš kārtīgi paēd!

mamma: Tā, Krū, nebūtu nekāda kārtīga paēšana, un man par to gan nebūtu prieks.

KRĀ: Pēc tādas kārtīgas paēšanas tu, Krū, būtu slims ar angīnu kā likts! Un tev sāpētu vēders!

KRŪ: Kāpēc uzreiz slims? Kam tad ir domāti karstie dzērieni? Virsū var uzdzert kakao un uzēst kādu svaigu kūciņu, vai pat divas. Un viss būs labi.

KRĀ: Varbūt tu gribi arī veselu kasti ar šokolādi, neveselīgām, lipīgām končīnām, un cukurgrau-

diņiem....

KRŪ: Lai iet! Stiep tik šurp! Būšu vismaz kārtīgi paēdis!

KRĀ: Es gan negribu likt savā vēderiņā visu, kas pagadās. Neesmu jau nekāda ēdienu pārstrādājamā mašīna!

mamma: Ēdiens ir enerģijas avots. Lai varētu kustēties, darboties, rotaļāties, sportot arī domāt. Gudrai izvēlei ir dotas smadzenes un zināšanas. Šķiet, tev, Krū, nav īsti skaidrs, kas ir vērtīgs un labs ēdiens, un kāpēc vispār ir jāēd.

KRŪ: Jāēd viss, kas tik garšo! Lielos daudzumos. Piemēram, saldumi!

mamma: Tā var darīt, ja gribi pazaudēt veselību, būt novārdzis, piekūsis, bez spēka.

KRŪ: Skolā mums mācīja, ka saldums tieši dod spēku.

Saldumi, tauki, rieksti

Piens, gaļa, zivis, olas

Dārzeņi, augļi, ogas

Graudaugi, maize un kartupeļi

Bērnu un pusaudžu festivāls „Varavīksne 7”

8 veselības principi

ŪDENS / KUSTĪBAS / GAISS / SAULES GAISMA

ATTURĪBA / UZTURS / ATPŪTA / UZTICĪBA

6.jūnijā Cēsīs pl.14:00

Cēsu adventistu dievnāmā,
Līgatnes ielā 1

20.jūnijā Talsos pl.14:00

Talsu adventistu dievnāmā,
Krievraga ielā 3

Programmā:

13:10 – 13:50	Dalībnieku registrācija
14:00	Festivāla atklāšana
14:30	Veselības stacijas
16:00	Launags
16:30 – 18:00	Festivāla priekšnesumu programma

Rīko Septītās Dienas Adventistu Latvijas draudžu savienības Bērnu kalpošanas nodaļa.
Vairāk info tālr. 298 699 79

KRŪ: Tu slikti klausījies, Krū. Enerģiju dod tie saldumi, kuri dzīvo augļos, ogās – dabas produktos, piemēram medū un banānos.

KRŪ: O, tie gan man garšo!

mamma: Katrā auglī ir kaut kas ļoti vajadzīgs un vērtīgs, tāpēc tie jāēd. Tajos ir arī daudz dažādu vitamīnu!

KRŪ: Vitamīni arī man patīk! Tie vajadzīgi arī sportošanai!

mamma: DIEVA radītajā augu valsts uzturā mēs varam iegūt vielas, kas aizsargās mūsu organismu un ārstēs mūs, ja būsīm apslimuši.

KRŪ: Kā tad lai es tagad uzzinu, kurš ēdieniņš ir veselīgs un kurš nav?

mamma: To tev labāk saprast palīdzēs pārtikas, jeb veselīga uztura piramīda.

KRŪ: Piramīda? Tā

no Ēģiptes? Es domāju, ka piramīdās iekšā ir faronu kauli, nevis ēdiens?

mamma: Pārtikas piramīda, Krū, skaidri parāda, kādām ēdamlietām jābūt ēdienkartē.

Redzi, uztura piramīda sastāv it kā no četriem stāviem. Pirmajā – svarīgākajā stāvā „dzīvo” maize, putraini un citi graudu izstrādājumi, rīss, kukurūza un kartupeļi. Tātad tās ir visas putras, arī auzu pārslas. Šeit var pieskaitīt arī klijas un diedzētos graudus. Tie ir pamatprodukti un tie jāēd apjomīgi, bagātīgi.

KRŪ: Redzi, brālīt, cik auzu putra ir svarīga!

KRŪ: ārstēdzoši!

mamma: Otrajā stāvā jūs redzat augļus, ogas un dārzeņus, zaļos zirnīšus un pupiņas pākstīs. Tie uzturā jālieto bieži un bagātīgi.

KRŪ: Šo piramīdiņu es labprāt izstudēšu! Vispār veselīgi ēst izklausās interesanti!

KRŪ: Redzi, brālīt, mammucītis nopūlas mūsu labā, lai mums būtu veselīgs un labs ēdieniņš.

KRŪ: Labi, ēdīšu ar to auzu putru.

KRŪ: Tagad putriņa droši vien būs jau atdzisusi.

KRŪ: Nezin gan, kā garšoja tā manna, ko izraēlieši ēda tuksnesī?

KRŪ: Jā, laimīgie! Pats DIEVS tos pabaroja!

mamma: Arī mums ēdiens ir DIEVA dots, jo VIŅŠ taču par visiem rūpējas.

KRŪ: Jā, tāds VIŅŠ ir – tik labs! Es ēdīšu divas porcijas ar šo DIEVA sagādāto putriņu!

mamma: Bērni, atcerēsimies – mēs ēdam, lai dzīvotu, nevis dzīvojam, lai ēstu!

DIEVS, PRAVIETOJUMI UN DRAUDZE

Jau no pirmajiem kontaktiem ar draudzi sapratu pravietojumu lielo nozīmi. Daudzi līdzdalīja ka tieši pravietojumi nostiprinājuši viņu ticību Bībelei kā Dieva Vārdam, kā arī apliecināja, ka tie palīdzējuši saprast, kurai draudzei pievienoties. Septītās dienas adventistus pamatoti sauca par pravietojumu ļaudīm, un tiešām savā dzīves laikā neizdevās uzzināt, kā citās konfesijās izskaidro Daniela un Atklāsmes grāmatas.

Es ar sirdi un dvēseli ticēju SDA draudzes mācībai, bet pienāca brīdis, kad bija jāiegūst personiska izpratne un pārlicība. Radās nepieciešamība runāt un paskaidrot nebūt tik viegli saprotamās, praviešiem dotās atklāsmes. Sapratu, ka mans prāts ir par īsu, lai, visu noliekot malā, pati izprastu pravietojumu simbolu patieso nozīmi. Tāpēc pilnīgi uzticoties Svētā Gara dotajiem paskaidrojumiem, centos saprast, kāpēc šie skaidrojumi ir tieši tādi un ne citādi. Un man izdevās saprast, biju pat iekšēji gandarīta, redzot to loģiskumu un spēcīgo iekļaušanos lielajā cīņā starp Kristu un sātanu.

Tomēr šobrīd, kad pravietojumiem vajadzētu palikt arvien saprotamākiem, jo tie piepildās un parāda skaidrojumu patiesumu, tieši draudzē rodas jauni viedokļi, kas cenšas apgāzt vecos. Tāpēc vēlos jums līdzdalīt tos iemeslus, kas mani stingri notur vecajās pozīcijās. Necentīšos skaidrot pravietojumus, jo tos jūs paši varat izlasīt izdotajā literatūrā, bet paskaidrošu principus, pie kuriem ir turējušies mūsu celmlauži, vēlāko laiku oficiālā draudzes vadība un tuos arī es. Šobrīd runāšu tikai par Danielam dotajām atklāsmēm un tām, kas uzrakstītas 2.7.8.un 9.nodaļā.

1) Šīs atklāsmes nav atsevišķi savā starpā nesaistīti zemes vēstures fragmenti, bet gan vienots grēka vēstures un lielās cīņas kopsavilkums. Tas ir pirmais no-

teikums, kuru neievērojot, gala rezultāts būs pavisam dīvains.

2) 2. nodaļa ļoti skaidri ieskicē galvenās līnijas un pati arī dod pilnu paskaidrojumu par redzēto. Tāpat četras lielvalstis, kurām seko Dieva valsts, kas pastāvēs nesagrauta mūžīgi un kuras vara nepāries ne uz vienu citu tautu (Dan.2:44).

3) 7.nodaļas 17.pants paskaidro, ka četri redzētie zvēri ir četri ķēniņi. It kā tas pats, kas 2. nodaļā, bet starp pēdējo lielvaru un Dieva valstību parādās divi jauni notikumi: mazais rags, kura darbība paskaidrota 7.nod.25.pantā, un Visaugs-tākā tiesas ainas 22. un 26.p.

4) Un tad seko visgrūtāk saprotamā 8. nodaļa, kurā arī parādās mazs rags un dara ļoti līdzīgus darbus kā 7.nod. redzētais rags. Šī raga darbība aprakstīta 8:9-13, 22-25; Adventisti šo 8.nod. atklāsmi skaidro saistībā ar parējām un nepieļauj, ka tā ienestu jaunu, autonomu redzējumu, lai arī te mazais rags it kā parādās saistībā ar Grieķiju. Tomēr 14.pantā pieminētie 2300 vakari un rīti ir astotās nodaļas kulminācija, kas prasa atšifrējumu. Bet aprakstītā atklāsmē nesatur nevienu pavedienu, kas ļautu to izdarīt. Tomēr eņģeļa vārdi šīs nodaļas 17. un 26. pantā nepieļauj brīvu klejojumu vēstures notikumos, jo astotās nodaļas atklāsmē attiecas uz laiku beigām. Un arī šis mazais rags saņem tādu pašu sodu kā 7. nodaļas mazais rags. Protams, te rodas vairāki jautājumi: vai atklāsmē runā par zemes vai debesu svētnīcu? Vai divi mazie ragi ir atšķirīgas varas, vai abos gadījumos simbolizē vienu un to pašu varu? Tāpat 8.nodaļā nav nekas, kas ļautu saprast, kad sākas 2300 vakari un rīti. Tomēr tas, ka parādība attiecas uz laika beigām, nepieļauj šo laika periodu skaidrot kā burtiskas dienas, bet tikai kā gadus. Arī vēl tāpēc, ka 7.nod. mazā raga darbības laiks skaitāms gadus. Arī Danielam, tāpat kā mums, šī atklāsmē palika neizprotama.

5) 9. nodaļā pie pravieša ierodas Gabriels, lai Danielam palīdzētu nākt pie īstās lietu izpratnes un lai viņam šī atklāsmē būtu pilnīgi saprotama (9:22,23) Tā vietā, lai paskaidrotu iepriekš sacīto, eņģelis turpina un sniedz jaunu, ļoti svarīgu pravietojuma detaļu par Dieva tautai nolemtām 70 nedēļām. Tieši tāpēc adventisti astoto nodaļu saista kopā ar devīto. Un tā nav kļūda, bet vienīgais risinājums. 8.nod. mazais rags papildina 7.nod. raga darbību ar īpašu uzbrukumu debesu svētnīcai, jo īstais glābšanas centrs ir debesīs. Devītā nodaļa droši uzrāda Kristus zemes dzīves laiku, īpaši uzsvāru liekot uz Viņa nāves gadu. Adventistu devītās nodaļas skaidrojums neatšķiras ne ar ko no tādas cilvēcīgas autoritātes kā I.Ņutona skaidrojuma, ka 70 nedēļas attiecas uz jūdiem. Pravietojuma sākums – 457.gads pirms mūsu ēras- un noslēdzas mūsu ēras 34.gadā. Kristus tiek piesists krustā pēdējās nedēļas vidū, tas ir, mūsu ēras 31.gadā.

6) 457.gads pirms mūsu ēras ir vienīgais reālais sākums 8.nod. minētajam laikam. Ja no 2300 gadu perioda atņem 490 gadus, paliek vēl 1810 gadi, kurus pieskaitot pie 34.gada, nonākam pie 2300 vakaru un rītu noslēguma- 1844. gada. Ģeniāli vienkāršs risinājums, jo tikpat noteikti ievēl gala laika un 7.nodaļā pieminētās tiesas sākumu. Zemes svētnīca ir lielā atpestīšanas plāna kopija jeb makets, un šis pravietojums nenoslēdzas ar krustu, bet ar Kristus kā Augstā priesterā darba turpinājumu debesu svētnīcā. Pravietojuma skaidrojums un Kristus veiktais atpestīšanas darbs pilnīgi sakļaujas. Devītā nodaļa iedod sākumu garajam laika periodam, bet astotā- loģisku turpinājumu pravietojumam par 70 nedēļām. Tas, ka 2300 vakari un rīti noslēdzas 1844.gadā, nav sagādīšanās, bet Dieva iepriekš paredzēšanas rezultāts.

Tomēr pēdējā laikā šis skaidrojums tiek

apšaubīts. Bet vai tam ir pamatojums? Katrs jau cenšas savai rīcībai to atrast. Man nav bijusi iespēja vispusīgi iepazīties ar jaunajām versijām, bet tās dažas detaļas, ko zinu, ir pietiekošas, lai tās noraidītu.

1) Attaisnojums tiek meklēts apstākļi, ka Millers kļūdījās, un pieņemt viņa skaidrojumu nozīmē vēlreiz arī sevi pakļaut iespējai kļūdoties. Pieņemot patiesību, neviens vēl nav kļūdījies vai ticis pievilts. Millers nekļūdījās pravietojuma skaidrojumā, bet gan vārdu „tad tā svētā vieta atkal tiks iesvētīta” nozīmes izpratnē. Tā kā bailēm nav pamata.

2) Jaunā versija 8.nod. mazo ragu identificē ar Antiohu IV Epifānu. Jā, arī viņš ir daļēji līdzīgi rīkojies, bet tam nav nekāda bibeliska pamatojuma, tas ir cilvēcis minējums. Šī briesmīgā valdnieka darbība ir vērsusies pret jūdiem un to dievkalpošanu, bet nav pasaulei atņēmusi iespēju piekļūt pestīšanas centram debesīs, kā to dara 7. un 8.nod. pieminētie mazie ragi, jo to darbība norisinās laikā, kad Kristus jau atgriezies debesīs

un debesu svētnīcā kalpo kā Augstais priesteris. Antioha Epifāna valdīšanas laiks ir no 175.-164. gadam pirms m.ē., un tā darbība nekādi neiespaido vēstures notikumus līdz laika beigām. Un tā valdīšanas laiks neatbilst pat ne 2300 dienām. Viņa jaunā darbība ir lokāla un pats viņš ir samērā nenozīmīga „peška” pasaules drāmā. Tomēr šī versija nav jauna, to jau 18.gs izstrādāja jezuīts Luijs de Alkacars. To, ka viņam atrast pravietojumam jaunu skaidrojumu bija liela nepieciešamība, ir viegli saprast. Un šobrīd, kad protestanti labprātīgi slīd atpakaļ katoļu baznīcas klēpī, šis skaidrojums gūst popularitāti visās baznīcās.

3) Adventistu skaidrojumā nepatīk 1844. gads un Kristus kā Augstā priesterā divdaļīgā kalpošana. Neviens iebildums nebalstās uz Dieva noteikto kārtību zemes svētnīcā. Bet lai mēs zinātu, kas notiek debesīs, ir dota zemes svētnīca, kuras darbība ir identiski vienāda ar to, kas notiek debesīs. Tā kā apgalvojums, ka jaunā versija ir bibeliska, nu nekādi neatbilst patiesībai. Tāpat tā nav

patiesība, ka uz debesu svētnīcu skatīties caur zemes svētnīcu ir glābšanas plāna un debesu kalpošanas neizpratne. Visi mūsu cilvēcisgie prātojumi par debesīm ir nepareizi, ja stingri neturamies pie tā, kas mums atklāts. Un tikai tā - uz debesu svētnīcu skatīties caur zemes svētnīcu - ikviens var nonākt pie pareizas glābšanas plāna un debesu kalpošanas izpratnes.

Vienā ziņā teologs Pauls Tillihs ir teicis ļoti pareizi: „No patiesības mēs izvairāties ne tāpēc, ka tā būtu par dziļu un neizdibināmu, bet tāpēc, ka tā mums ir par neērtu.” Mūsos ir kaut kas, kam nepatīk praviešu vārdi. Mēs izmantojam visādus ieganstus, lai izvairītos no sastapšanās ar šo sirdi pārbaudošo vārdu. Bet Dievs zina, ka tieši tas mums vajadzīgs.

„Jo Dieva Vārds ir dzīvs un spēcīgs, un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz pāršķel dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis.” (Ebr.4:12)

Maina Roderte

VAI TAS VARĒJA BŪT PATS JĒZUS?

Kādā septembra rītā, kad biju mājās viena, mazgājot traukus, priecīgi lūdzu Dievu, lai Viņš man dod šodien iespēju kādam liecināt par Jēzu. Man tik ļoti gribējās izdarīt kaut ko, kas pagodinātu Dievu! Diena bija ļoti saulaina. Iedvesmojoši skaista. Aizejot dienas gaitās, par savu lūgšanu piemirsu. Man šajā dienā bija jābūt pilsētas domes ēkā. Jāpaveic kāda lieta. Izejot no ēkas, netālu pie blakus esošās baznīcas ieraudzīju cilvēku, kura iepriekš tur nebija. Viņš raudzījās apkārt, it kā kaut ko meklētu. Es, viņam uzmanību īpaši nepievērsdama, lietišķā gaitā gāju tālāk. Tomēr viņš mani uzrunāja. Lūdza, lai es viņam iedodu kaut kādu konkrētu naudas summu. Es sāku ar viņu runāt, un saule, kas spīdēja viņam tieši aiz galvas, man spīdēja acīs...

Tajā brīdī es atcerējos par savu lūgšanu. Es iedomājos – tas taču varētu būt pats Jēzus! Kas pārbauda manu gatavību liecināt. Vēl dažas sekundes manā prātā bija cīņa. Jo saprotu, ka cilvēkiem, kas ubago, ne vienmēr labākais ir dot naudu.

Kā saka, labāk iedot “makšķeri” nevis “zivi”. Jo zivi apēdīs, bet ar makšķeri varēs ķert zivis atkal un atkal. Jāpiemin arī tas, ka, dzīvojot blakus pilsētas autoostai, es bieži satieku šādus cilvēkus, kas lūdz kaut kāda veida palīdzību.

Uzklausījusi konkrēto bēdu stāstu, kas likās tiešām bezcerīgs, sākumā centos palīdzēt ar informāciju, norādot uz dažādām organizācijām, kas palīdz konkrētos gadījumos. Paskaidroju, ka naudu nevaru iedot. Tas neatrisinās situāciju. Bet teicu, ka kaut kā palīdzēt varu gan. Mēs sarunājām, ka es viņam iedošu kaut ko no pārtikas, kaut kādu apģērbu bērnam, kas nesen dzimis. Savācu tiešām labas lietas. Jo prātā skanēja lūgšana, ko no rīta izteicu Debesu Tēvam. Skaidrā atbilde no Dieva mani iepriecināja. Kā katrā tajā reizē, kad jūti un saproti īpašu Dieva klātbūtni un vadību.

Mēs pārmijām vēl dažus vārdus. Aicināju uz dievkalpojumiem mūsu draudzē. Viņš teica, ka Dievam tic. Teica, ka iejūtīgu un labu cilvēku pasaulē ir tik maz. Sirsnīgi pateicās. (Zinu, ka šādiem

cilvēkiem bieži pateicības un “svētību” frāzes ir kā profesionālas iemaņas, kā “apvārdot” potenciālos palīdzības sniedzējus.)

Pēc šī gadījuma neesmu viņu vairs redzējusi. Tomēr svinīga apziņa manī ir, ka, neskatoties uz ne visai pievilcīgo ārējo izskatu un niecīgo sakoptību, tas varēja būt kāds eņģelis vai pats Jēzus, kurš meklēja sirdi, kas gatava kalpot.

Šis gadījums nav vienīgais tāds manā dzīvē, bet tieši šis gadījums man lika pārdomāt daudzas svētīgas lietas.

Vairākus mēnešus vēlāk, lasot vārdus no Mateja 25:40 – “Patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši,” es sapratu, ka Jēzus sevi patiešām identificē ar šiem cilvēkiem.

Tā ir liela svētība un priekšrocība – piedzīvot Dieva Vārdu kā dzīvu, spēcīgu, darbīgu Vārdu. Kas nepaliek grāmatas vākos, bet darbojas dzīvē un, Gara pavādīts, maina mūsu sirdis un attiecības ar Kungu un tuvāko.

Elīna Ģipsle Rēzeknē

ĢIMENŅU RALLIJS 2015

28.jūnijā

Zemgales reģionā

Garīgs, kultūrvēsturisks un
radošs ģimenes laiks

130 km garumā Latvijas laukos!

Pieteikšanās līdz 18.jūnijam un info: vertibu.tilts@gmail.com

*Ja tu vēlies smelt jaunu iedvesmu un spēku savai
kalpošanai, tad nāc un piedalies konferencē!*

Celies un spīdi!

BALTIJAS SIEVIEŠU KONFERENCE

Saulkrastos, viesu namā
"Minhauzena Unda"

2015.GADA 10.-13.SEPTEMBRIS

Pieteikties un samaksāt dalības maksu **līdz 21.jūnijam**.
Pēc 21.jūnija dalības maksa paaugstināsies.
Kontaktpersonas mob.29869979, e-pasts maritel@inbox.lv

